БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА РАДНОГ НАРОДА ОПШТИНЕ БЕЛА ЦРКВА

ИЗЛАЗИ 20-ог У МЕСЕЦУ • ГОДИНА VIII • ФЕБРУАР 1983. • БРОЈ 80 • ЦЕНА 5 ДИНАРА

Социјалистичка Република Србија — Историјски архив Бела Црква — Војводина

ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ '83

Храна, наша велика шанса

После вишемесечних расправа, координирања и усаглашавања на свим нивоима, на наредној седници Скупштине општине делегатима ће бити поднет на усвајање Предлог резолуције о политици остваривања друштвеног плана општине за период од 1981. до 1985. у 1983. години. Овде стоји напомена да је Скупштина САП Војводине усвојила Резолуцију 27. јануара ове године.

Према закључку Извршног већа Скупштине општине, Предлог резолуције упућен је на расправу у трајању од 15 дана, а најкасније до одржавања седнице Скупштине општине.

Полазећи од цене садашњег кретања у привреди, услова који треба да обезбеде повећање ефикасности и одговорности свих субјеката, у Предлогу резолуције се оцењује да је могуће у 1983. години остварити раст друштвеног производа привреде 2,5 одсто, индустријске производње 1,9 одсто, пољопривредне производње 4,2 одсто, запослености 2,3 одсто, продуктивности рада 0,2 одсто, смањење реалног личног дохотка по запосленом 1,7 одсто, извоз роба и услуга 16 одсто а на конвертибилно подручје 23 одсто.

У најкраћем пресеку дајемо која су то најзначајнија упоришта и карактеристике нашег будућег развоја.

Развојем пољопривредне производње по стопи од 4,2 обезбедиће се услови да пољопривреда буде најзначајнији елеменат динамике развоја и стабилизације привреде Беле Цркве у 1983. години. Пољопривредна производња развијаће се у складу са опредељењима Друштвеног договора о остваривању политике развоја агроиндустријског комплекса од 1981. до 1985. године, Програма производње хране у 1983. години, Акционог програма сетве 1982/83., која је не само економског него и политичког питања, повећањем просечних приноса и одређених површина, искоришћавањем природних и створених услова за наводњавање.

Развој индустријске производње по стопи од 1,9 одсто подразумева напоре носиоца те производње на обезбеђењу текуће репродукције, потребног асортимана и квалитета индустријских производа, за повећање извоза и подмиривање потреба домаћег тржишта.

Развој индустријске производње засниваће се на развоју металске индустрије, индустрије текстила и намештаја, прехрамбене индустрије и производње сточне хране, графичке индустрије и индустрије грађевинског материјала.

Металска индустрија је у приоритету развоја до 1985. године, па ће сходно томе и преузети одговарајућу развојну обавезу за сопствени а истовремено и друштвени развој како индустрије, тако и привреде у целини општине.

У СУСРЕТ МЕЂУНАРОДНОМ ДАНУ ЖЕНА

НЕМА ЖЕНСКОГ ПИТАЊА КОЈЕ НИЈЕ И ДРУШТВЕНО

Уочи 8. марта поразговарали смо са председником Општинске конференције за друштвени положај и активности жена Мирјаном Пешић о значају овог дана и о неким актуелним питањима друштвеног положаја и улоге жене у садашњем тренутку.

Међународни Дан жена, 8. март -рекла је другарица Пешић-значајан је датум у историји радничког покрета у свету и код нас. Овај датум један је од симбола организоване борбе пролетаријата против капитализма и борбеног пута жене у међународном револуционарном покрету за политичку и друштвену равноправност. Напредне жене Југославије прослављале су 8. март и пре рата, упркос прогона и терора.

Прослава 8. марта увек је била један од облика преко кога је наша Партија утицала на жене и мобилисала их у борби за извршење актуелних задатака. Данас прослава 8. марта нема демонстративни већ политички и свечарски карактер, јер је у послератном развоју жена укључена у све облике друштвене надградње, а њена друштвена и политичка активност одвија се и развија у оквиру свих друштвено-политичких и друштвених организација и самоуправних органа. Од дана одржавања Прве земаљске конференције Антифашистичког фронта жена до данас, пређен је дуг пут: Уставом је утврђена политичка и друштвена равноправност жене; тако је и у брачном и породичном законодавству, у радном праву. Овде треба истаћи принцип равноправности у заради, посебну заштиту на раду и заштиту мајке и детета. Постигнуто је, дакле, много.

— Да ли то значи да је жена остварила потпуно равноправан положај у друштву?

Не, друштво је, а то је био и његов задатак, остварило основне предуслове за равноправност и учешће жена у свим аспектима друштвено-политичког живота, а остварењу овог циља допринеле су и саме жене. Процесу даљег ослобађања, и у породици и у друштву, морају опет да допринесу жене саме. Да то остваре морају да стичу образовање, да се економски осамостаљују, да се афирмишу на радном месту, у борби, сетви, у друштвеним активностима.

— Који је основни показатељ жене у друштву?

Мислим да је то запосленост и степен њеног учешћа у нашем самоуправном политичком систему. У томе су постигнути видни резултати. Учешће жена у укупном броју запослених стално се повећава. То доноси низ промена које су од великог значаја за положај жене у друштву и породици. Остварујући право на рад, жене најнепосредније постају самоуправљачи.

Ипак, то што је жена пред законом изједначена са мушкарцем не значи и да има једнак третман при запошљавању. Од око 16 хиљада привремено незапослених у региону јужни Банат, око 70 одсто су жене. У општини Бела Црква тај податак је око 55 одсто. Бојим се да томе доприноси и нов образовни систем, односно мрежа и структура школа у нашем региону, у којима 75,5 одсто ученика учи неко производно занимање, а за целу популацију пристиглу за усмерено образовање и нема довољно упиних места. Женска омладина ту тешко налази себе, јер и структура у нашем региону не погодује запошљавању женске радне снаге. Узмимо на пример наш образовни центар, у коме су угашене све друштвене делатности, и имамо сада само грађевинску и металску струку. Тако долази и до истицања и продубљивања социјалних разлика, јер деца из материјално боље стојећих породица одлазе на даље школовање у места где могу да бирају смер и будући позив, а они који за то немају могућности остају и то без много наде да ће, кад заврше школу наћи радно место.

Што се тиче учешћа жена у делегатском систему и на самоуправним јавним функцијама, као што је

(наставак на 2. страни)

Свим другарицама честитамо 8. март

У СУСРЕТ МЕЂУНАРОДНОМ ДАНУ ЖЕНА

НЕМА ЖЕНСКОГ ПИТАЊА КОЈЕ НИЈЕ И ДРУШТВЕНО

(наставак са 1. стране)

речено, постигнут је напредак, али учешће жене није адекватно доприносу у производњи и заступљености у удруженом раду. Заступљеност жена у делегацијама изабраним 1982. године није задовољавајућа, чак је релативно мања него 1978. године. Нарочито је недовољна заступљеност жена у делегацијама организованим у месним заједницама, само 17,6 одсто, и то је највидљивија последица стварног положаја и улоге жена у породици и домаћинству.

— Реците нешто о положају жене у пољопривреди и на селу?

Жене на селу чине више од половине активног становништва у пољопривреди. У мешовитим домаћинствима већином су жене носиоци и организатори производње. Друштвено економски положај жена на селу није усклађен са стварним доприносом који оне имају у изградњи села и у пољопривредној производњи. Жене пољопривредни процзвођачи, иако носиоци пољопривредне производње ретко су носиоци удруживања, још ређе удружују свој рад, тако да је врло мали број оних које имају статус удруженог земљорадника. У САП Војводини донети су закони о удруживању рада и средстава земљорадника, пензијском и инвалидском осигурању земљорадника и решавању проблема старачких домаћинстава. Њихово спровођење је веома значајно за побољшање економског и социјалног положаја жене земљорадниде. Досадашњи резултати на овом плану су испод стварних могућности потреба и интереса земљорадника, поготову жена, и неопходно би било покренути акцију за веће удруживање жена пољопривредних произвођача.

Незадовољавајуће учешће жена у самоуправном и политичком удружи вању нарочито се односи на жене земљорадниде. Оне само симболично учествују у органима самоуправљања основних организација коопераната, делегацијама земљорадника и органима месних заједница. Кад су у питању жене са села наслеђено стање неравноправности је не само најизразитије него се и најтеже може превазићи. Чињеница је, међутим, да и организована друштвена акција на плану одлучнијег превазилажења оваквог стања углавном изостаје.

О потреби да се укаже друштвено поверење женама, да им се повере друштвено одговорне функције веома је лепо, у једном излагању рекла Надежда Ковачевић, тадашњи председник Конференције за питања друштвеног положаја и активности жена СР Србије: „Не у име тога да би неко био само број него у томе стварне друштвене потребе и потребе делегатског система и политичке потребе. Јер свестрано ангажовање жена у свим областима друштвено-политичког живота, укључивање у све токове развоја друштва и њихов допринос и афирмација на путевима борбе за самоуправљање, мирољубиву и несврстану политику међу народима света јесте и највећи допринос Међународном Дану жена".

ТРАДИЦИОНАЛНИ СУСРЕТ ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА

САВРЕМЕНИ ТОКОВИ ОБРАЗОВАЊА

★ НА САБОРУ ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА ГОВОРИО ВЛАДИСЛАВ РАДАКОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК ПОКРАЈИНСКОГ КОМИТЕТА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ И КУЛТУРУ

Осми сусрет просветних радника свих васпитно-образовних организација са подручја општине Бела Црква одржан је 25. фебруара у великој сали Културно просветног центра. У име друштвено-политичкхи организација и наше друштвено-политичке заједнице, Сабор је поздравио Жива Паликућа, председник Председништва ОК ССРН. О актуелним питањима даљег развоја васпитања и образовања у САП Војводини излагао је Владислав Радаковић, председник Покрајинског комитета за образовање и културу.

Овом приликом просветни радници су упознати са променама и преображајем средњег образовања, новим садржајним наставним програмом и планова и другим значајним питањима везаним за образовање. Одређена сазнања моћи ће корисно да примене у пракси, да добро испланирају свој васпитно-образовни рад за наредну школску годину, будући да се у склопу наставног програма број часова из појединих предмета мења.

Друг Радаковић је говорио даље о васпитном утицају школа и значају васпитања младих на свим токовинама револуције и времена у коме живимо, како би се они касније успешно укључили у савремене токове нашег друштва. Током свог првог боравка у Белој Цркви он је имао прилике да се упозна са материјалним положајем образовања да обиђе наш град, његову ближу околину и посети неке привредне радне организације.

Пошто се сусрет просветара одржава у годинама обележавања 40-то годишњице јубилеја Другог заседања АВНОЈ-а и легендарних битки на Неретви и Сутјесци, то ће ови јубилеји наћи своје шире место у васпитно-образовном процесу у школама током ове и наредне школске године.

Сусрет је завршен уз другарско вече, у ресторану „Парк", на коме је гост просветних радника била наша позната естрадна уметница Љиљана Петровић.

М.Г.

ПОЛАЗНИЦИ ПОЛИТИЧКЕ ШКОЛЕ СК ВОЈВОДИНЕ ПОСЕТИЛИ Б. ЦРКВУ

Полазници Политичке школе Савеза комуниста Војводине 17. фебруара, ове године посетили су нашу општину. Посета је била радног карактера и омогућила им да у нашој средини, повезујући теорију и праксу, стекну и прошире знања на тему: „Функционисања скупштинског система". Пре практичне реализације теме госте је поздравио Душан Станковић, секретар Председништва Општинског комитета СКВ, који их је и упознао са развојем белоцрквапске комуне и општинске организације Савеза комуниста. Затим су стални предавачи Политичке школе Савеза комуниста Војводине Милутин Царан и Божидар Шијачки упознали полазнике са овом темом, осветљавајући је са различитих аспеката, почев од историјског развоја и еволуције скупштинског система до данашњих дана, као и делегатског система — интегралног политичног система социјалистичког самоуправљања. Након тога, (из Центра за марксистичко образовање и идејно-политично оспособљавање) где је и одржано предавање) полазници школе (њих 45) обишли су радне организације МИ „Жарко Златар" и РО „Белоцрквапка", где су их руководећи људи ових колектива, уз срдачан дочек, упознали са радом и пословањем својих организација као и са радом својих делегата и делегација. Р. М.

Поводом годишњице, смрти Јована Веселинова Жарка

Цео живот на путу револуције

Револуционари не умиру, јер после физичког одласка живе у нама, у садашњости и будућности, кроз своја дела, кроз револуционарне тековине које следимо и обогаћујемо. Један из плејаде таквих великих револуционара и стваралаца Титове епохе јесте и народни херој Јован Веселинов Жарко.

Повод да се с поштовањем осврнемо на живот и дело овог блиског Титовог сарадника јесте годишњица његове смрти. Међутим, то не значи да примери и дела таквих великана какав је био друг Жарко, живе само у данима годишњица рођења или смрти. Они су трајни, саставни део наше стваралачке праксе и револуционарних стремљења ка још лепшој будућности.

8. фебруара ове године, на годишњицу његове смрти, у његовом родном Куману, одржан је велики комеморативни скуп. Али, пошту јуначком сиву војвођанске равнице нису тада одали само они који су се нашли на окупу. Истакнутом револуционару и државнику, Титовом сапборцу и организатору устанка у Војводини, одали су тада дужну пошту радни људи и грађани широм Југославије, на скуповима или ван њих.

Од својих најранијих младалачких дана Јован Веселинов је кренуо путем револуције. На том путу остао је до краја живота, обављајући ниже орговорних задатака.

Отишао је из наших редова пре годину дана. Пример његовог живота и дела остали су нам у аманет На нама је да његов значајан допринос пракси и теорији револуције негујемо и преносимо на будућа поколења.

ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ ОД СМРТИ СВЕТОЗАРА МАРКОВИЋА ТОЗЕ

ВЕЛИКИ БОРАЦ за људска права

Ни пуних тридесет није имао када је 9. фебруара 1943. године достојанствено стао под фашистичка вешала и храбро отишао у смрт. Није одао ниједног саборца, сарадника ниједну базу. Његов злочин, по мишљењу фашистичког суда, састојао се у томе што је организовао паљевине, саботаже, оружани устанак посебно у томе што је почео организовање службе за пропаганду и штампу ради просвећивања широких народних слојева и њиховог организовања. За нас Тоза је био и остаје сјајан пример храбрости, оданости и пожртвованости, револуционар из првих борбених редова, оснивач и члан Покрајинског народноослободилачког одбора, организациони секретар ПК КПЈ за Војводину, публициста, оснивач и први уредник „Слободне Војводине".

Поводом 40-то годишњице смрти народног хероја Светозара Марковића Тозе, на његов проб у Новом Саду 9. фебруара положени су венци и букети цвећа. Овом скупу, поред чланова Тозине породице, присуствовали су истакнути друштвено-политички радници, представници штампе, радних организација и школа које носе његово име.

Велики борац за људска права и ослобођење радничке класе рођен је у селу Тарашу, пре 70 година. Да је измакао непријатељској „правди" данас би имао талико година. Али није. Његов живот угасио се пре четири деценије. Његов светли лик живи и данас.

У револуционарни покрет укључио се веома рано. Члан Партије постаје после шестојануарске диктатуре, у данима када је стара Југославија била крцата дубоким унутрашњим превирањима и политичком кризом Револуционарна делатност и нераскидива спона са радничком класом за Тозу су били велика школа, у којој је стицао практична искуства за припрему коначног обрачуна са унутрашњим и спољним непријатељем.

Уочи рата, Жарко Зрењанин и Тоза Марковић постављени су на два најодговорнија положаја у партијској организацији Војводине, Зрењанин за политичког а Тоза за организационог секретара. У првој, најтежој фази револуције непоколебиво и самопрегорно извршаваю је и најтеже задатке које му је Партија поверавала. Поред борбе за јачање партијске организације у Војводини и организовања устанка упоредо се бавио марксистичком поблицистиком и новинарским радом, борећи се тако и пером за идеје социјализма.

Успомене на његову револуционарну и новинарску делатност 9. фебруара обновљене су на посебним часовима историје у „Дневнику" и другим колективима које, с поносом носе Тозино име.

ИДЕМ У СМРТ БЕЗ СТРАХА

Оценујући извршење пресуде, окован у тешке ланце, до последњег часа држао се достојанствено и храбро. Последње писмо упућено родитељима говори о његовој бесграјној вери и исправност пута којим је пошао:

„Драги и мили моји родитељи, осуђен сам на смрт и данас ће бити извршена казна. Осећам се добро и потпуно сам свестан онога што сам радио и зашта сам живео.

Био сам увен ваш добар син, иако сте због мене доста пропатили. Али, тако је то морало да буде.

Идем у смрт без најмање страха. Никада се ничег нисам бојао, па тако и сада.

Нисам о вама знао ништа пуних 16 месеци, те незнам да ли сте у животу и како сте.

Хвала вам на свему.

Пламене поздраве вама и мојој драгој браћи: Љуби, Урошу и Ради. Топао поздрав Мари.

Много волим, грлим и љубим нашу децу: Катицу, Брашу и Мицу. Поздрав свима осталима.

Моја драга Милица остаје и добро ће васпитати малу моју Ружицу и дете које очекује".

Ваш Светозар

(Дневник, 9. фебдуар 1943. год.)

СЕДНИЦА ОПШТИНСКОГ КОМИТЕТА САВЕЗА КОМУНИСТА

Праћење договореног

Протекла је још једна, друга по реду, година са једногодишњим мандатом председника Општинског комитета СКВ. Искуства стечена током протеклих дванаест месеци добијају посебну димензију ако се има у виду да су прошлу годину на својеврстан начин обележили конгреси и конференције Савеза комуниста. Иако је једногодишњи период прекратак да би се могле извући свеобухватније оцене, у Анализи једногодишњег рада органа СК стечена су, а то је и широка расправа о овоме документу потврдила, да су присутна позитивна искуства која треба сврстати у трајна практична полазишта. У расправама о једногодишњем раду органа Савеза комуниста биле су присутне две централне теме: стабилизовање друштвено-економских токова и нова искуства колективног рада и одговорности.

На седници Општинског комитета СКВ, која је одржана 9. фебруара ове године у сали Центра за мар-

У расправама о једногодишњем раду органа Савеза комуниста биле су присутне две централне теме: стабилизовање друштвено-економских токова и нова искуства колективног рада и одговорности

исистично образовање и идејно-политичко оспособљавање, отворена је расправа и усвојени су: Анализа кретања и промене у структури чланства општинске организације СКВ Бела Црква у 1982. години, Анализа једногодишњег рада органа СКВ, изабран је нови председник Општинског комитета СКВ и један члан Председништва ОК СКВ, као допуна.

Седници су поред чланова Општинског комитета присуствовали Јан Ширка и Петар Илић, чланови Покрајинског политичког актива за праћење рада општинских организација СК.

Уводно излагање о Анализи кретања и променама у структури чланства Општинске организације СКВ у 1982. години поднео је Душан Станковић, секретар Председништва ОК СКВ. Учесника у расправи није било. Дајемо само неке показатеље из поменуте Анализе.

Укупан број организација СК у општини 1982. године је 78, а број чланова СК 2530. Укупан број примљених у протеклој години је 77, а новопридошлих из других средина 49, што чини укупно увећање за 126 чланова. До 30 година старости новопримљених је 56 чланова. Код пријема жена за протеклих пет година присутан је позитиван тренд раста. У 1982. години примљено је 20 жена.

У политици пријема присутне су следеће оцене: велико интересовање младих за улазак у СК, остварују се позитивне промене у социјалној, националној, полној па и старосној структури чланства, политику пријема још прате недовољна организованост и недоследност при примени критеријума, велики је број организација (58) које нису вршиле пријем, још увек број новопримљених радника, а нарочито земљорадника, не задовољава...

Уводно излагање о Анализи једногодишњег рада Општинског комитета и Председништва ОК СКВ и резултатима расправе најширег чланства по овом документу, поднео је Зоран Матић, председник ОК СКВ.

Говорећи о резултатима расправе друг Матић је, између осталог, истакао да све повратне информације које су стигле путем записника могу се по садржини сврстати у три групе.

Прву групу сачињавају основне организације Савеза комуниста које су Анализу о једногодишњем раду органа СК прочитале и на њену садржину немају примедби.

Другу групу чине основне организације које уз позитивна мишљења износе и своја запажања и дају веома корисне предлоге и допуне. Навешћемо да је већина основних организација СК у Белој Цркви захтевала да се Анализа о једногодишњем раду допуни активностима око увођења новог самодоприноса. У неким основним организацијама кому-

(наставак на 4. страни)

ПАВЛОВИЋ МИЛОСЛАВ, НОВИ ПРЕДСЕДНИК ОК СКВ

На истој седници Општинског комитета изабран је и нови председник ОК СКВ са једногодишњим мандатом. То је ПАВЛОВИЋ МИЛОСЛАВ, радник ПИК „Јужни Банат", члан Председништва ОК СКВ. За друга Павловића гласали су сви присутни чланови на седници (44).

ПАВЛОВИЋ МИЛОСЛАВ, по народности Србин, потиче из радничке породице. Рођен је 5. јануара 1950. године у Белој Цркви, по занимању је аутомеханичар, на радном месту у ООУР-у „Бресква", члан СКЈ од 1973. године. Завршио је Политичку школу у Вршцу, члан је Општинске конференције СКВ, био је секретар Основне организације „Бресква", затим председник Већа удруженог рада Скупштине општине. У више сазива био је члан Председништва Савеза Социјалистичке омладине и Председништва ОК ССРНВ. У овом моменту изабран је за члана Општинског комитета и Председништва Општинског комитета СКВ Бела Црква.

Друг Матић Зоран изабран је за члана Председништва ОК СКВ као допуна. За друга Матића гласали су сви присутни чланови Општинског комитета (44).

Од укупно 78 организација, 58 није вршило пријем нових чланова у 1982. години.

ЗИМСКА ЛИКОВНА КОЛОНИЈА У БЕЛОЈ ЦРКВИ

Остају трагови културе

□ ПРОШЛЕ ГОДИНЕ ЛИКОВНИ УМЕТНИЦИ РЕГИОНА ЈУЖНИ БАНАТ ОСТАВИЛИ СУ БЕЛОЈ ЦРКВИ ОКО ДВАДЕСЕТАК УМЕТНИЧКИХ ДЕЛА, ОВЕ ГОДИНЕ ЈОШ ДВАДЕСЕТАК. НАРЕДНЕ ГОДИНЕ ЈОШ ... СТВОРИЋЕ СЕ НА ОВАЈ НАЧИН СВОЈЕВРСНА БОГАТА ЗБИРКА КУЛТУРНЕ БАШТИНЕ.

Значај и улога културе у нашем друштву произилази из његове трајне, стратешке оријентације на ослобођење рада и човека, на демократизацију и хуманизацију укупних друштвених и међуљудских односа. Зато, ако говоримо о садашњем степену развоја нашег друштва, нећемо погрешити ако кажемо да је култура већ сада његова насушна потреба.

Полазећи од ових општих опредељења, попуњавања „празних простора културе", и неистражених могућности у ликовном животу јужног Баната, од идеје до реализације није протекло много. Одлучено је да се мала средства за културу интересних заједница културе осам општина јужног Баната удруже на организовању летњих и зимских ликовних колонија. Замишљено је а тако се неколико година већ и остварује, да сваке године један од градова јужног Баната, буде домаћин недељу дана сликарима, вајарима, графичарима. Окупе се тако уметници и сви заљубљеници у културно стваралаштво, раде, измене искуства и на крају оставе један (обавезно) или више радова граду домаћину. Остају тако вредни трагови културне баштине, као својеврстан печат времена и простора живљења

Ове године, од 24. до 31. јануара Бела Црква била је домаћин Зимској колонији јужног Баната. Окупило се око двадесетак уметника-сликара и осталих заљубљеника у четкицу и боје, дали богатство мотива Беле Цркве-средњоевропске стилове зграда, језера, панорамске погледе са Крушчичког брда и Урвана околину Нере и Старе Паланке на Дунаву-уметнички обрадили у својим делима.

Прошле године оставили су Белој Цркви око двадесетак уметничких радова и око двадесетак цртежа, ове године опет око двадесетак радова. Идуће године још... Створиће се од овај начин изузетно богата збирка културне баштине.

Били су ту недељу дана ликовни стваралаци јужног Баната, вредно сликали инспирисани богатством мотива Беле Цркве и околине, остварили вредне радове и вратили се у Панчево, Вршац, Ковин, Опово... Отишли су задовољни боравком и пуни утисака о Белој Цркви. Понели су и део белоцрквaнских мотива у своја атељеа. Под још свежим утисцима родиће се још многа ликовна остварења.

Гости су домаћинима понешто и замерили. Замерка се, пре свега, односи на то што прошлогодишњи радови Колоније нису били опремљени и изложени и то не само у Музеју, већ свуда тамо где живот тече: Библиотека, школе, чекаонице, удружени рад. То је прави пут и прелаз на општељудску, бескласну културу, на културу будуће асоцијације слободних произвођача.

Поменимо учеснике Колоније: Миленко Првачки, Стефан Лачок, Добривоје Војиновић, (просветни саветник), Владимир Томић, Слободанка Шобота, Драган Борђевић, Миливоје Борђевић, (Панчево), Властимир Мадић, Будимир Славковић, (Старчево), Драган Гулицовски, Мира Цекић (Вршац), Милан Обрадовић, (Баваниште), Данница Титић, (Мраморак), Јон Стефан (Барице), Дечов Пал (Опово), Миломир Ивановић (Иланца), Јоца Стојановић, Живојин Миличевић и Биљана Мо-

Милан Обрадовић-мотив са Нере

миров (Бела Црква).

Колонију су обишли, подигли њен значај и учествовали у разговорима о даљим продорима и унапређењу ликовног стваралаштва јужног Баната, Јожеф Пал, секретар Културно просветне заједнице Панчево, Душан Станковић, секретар Председништва Општинског комитета СКВ Бела Црква, Мирјана Пешић, секретар СИЗ-а за културу Бела Црква.

Непосредни домаћин Колоније био је СИЗ за културу Бела Црква.

ГДЕ ГАЛЕРИЈА

Када се међу учесницима Колоније повео разговор о сталном изложбеном простору за уметничка остварења Колоније и стално место окупљања и рада белоцрквaнских поборника уметничког стваралаштва, предлог за такво решење био је бивши Ватрогасни дом. Тако би се остварила порука учесника Колоније да се при следећем окупљању нађу у адекватним просторијама за рад, њихова дела буду стално изложена, а новостворени услови подстакну уметничко стваралаштво у нашој средини.

РАПОРТ СА РОДНИХ ПОЉА

Усеви добро презимили

Све пољопривредне културе засејане јесенас, у агротехничком року и ван њега, захваљујући повољним временским приликама током јесени и зиме, у врлодобром су стању. Због тога, иако зимски период још траје, нема већих опасности да евентуалне ниске температуре угрозе пшеницу,јечам или уљану репицу.

Чим временски услови дозволе потребно је извршити прво прихрањивање и биљкама дати потребне количине минералног ђубрива за њихов даљи нормалан раст и развитак.

Пролећна сетва пред стартом

Припреме за пролећну сетву отпочеле су благовремено. Без обзира на прекиде у снабдевању горивом и мазивом, на око 95 одсто површина предвиђених за сетву пролећних култура извршено је дубоко орање, што је гаранција да ће се за кратко време, чим прилике дозволе, почети са сетвом и ући у нову битку за производњу хране. Зато је потребно пожурити са уговарањем, нарочито код култура чији је рок сетве прва декада марта.

С обзиром да је цена шећерне репе повећана пољопривредни произвођачи би морали да нађу рачуницу у повећању површина под овом индустријском културом. Потребно је све припреме извршити без одлагања и сетву шећерне репе обавити на време, да би се могли очекивати високи приноси.

Репроматеријал - старе тешкоће у новој сезони

Репроматеријал је за сада обезбеђен. Међутим, постоје велике тешкоће око обезбеђења пестицида. Тако се и даље не може рачунати на набавку минералних ђубрива одговарајућег састава, па ће растари морати да користе оне врсте којих има и које се могу обезбедити.

Код нафте и њених деривата такође су присутни стари проблеми око набавке довољних количина у право време. Како су нови пољопривредни послови на прагу, већ се чине напори да се код радних организација које снабдевају ово подручје обезбеде потребне количине.

Што се резервних делова тиче, и овде се предузимају одговарајуће мере да се пољопривредне машине доведу у исправно стање и спреме за улазак у њиве.

Из Секретаријата за привреду

Праћење договореног

(наставак са 3. стране)

нисти сматрају да се Општински комитет није бавио питањима снабдевености грађана као и питањима запошљавања приправника. Основне организације из месних заједница препоручиле су да се Општински комитет више бави питањима снабдевања репроматеријалом који је потребан пољопривреди. Озбиљну критику упутиле су основне организације СК члановима Општинског комитета који нису редовно присуствовали седницама. Код неких организација наглашена је стрепња у односу на остварене губитке, а посебно се истиче Фабрика керамичких шпалт плочица „25. мај“ и КРО „Комуналац“.

Већина основних организација СК даје пуну подршку акцијама које је водио Општински комитет и Председништво. То се пре свега односи на две централне теме: стабилизовање друштвено-економских токова и нова искуства колективног рада и одговорности.

Трећу групу чине две основне организације које нису прихватиле Анализу једногодишњег рада органа СК, сматрајући да није потпуна, нема узрока насталог стања и да Општински комитет није утврдио одговорност за настале губитке у привреди и Фабрици „25. мај“.

У расправи су учествовали: Олга Пандовски (Сложена проблематика извоза МК Белоцрквanка); Имре Долхаи (Ангажовање комуниста на увођењу месног самодоприноса и примери двојног понашања); Милутин Царан (О разликама присутним између јединства при доношењу кључних опредељења и касније реализације и праћења процеса о недовољној информисаности и идејној изграђености чланства, проблемима привређивања на нивоу општине, сталним оценама активности у вези Закључака III седнице ЦК СКЈ, о до садашњим постигнутим резултатима које често занемарујемо...); Милутин Јеремић (Осврт на задатаке развоја у 1983. години); Будимир Радуловић (О свеукупној сложености ситуације у Фабрици керамичких шпалт плочица „25. мај"), Ратомир Спореа „Комуналац"), Јан Ширка (О сложеној привредној ситуацији у општини, колико се Савез комуниста хватао у коштац са целокупном овом проблематиком, о остваривању колективности и демократизацији рада органа СК, о најзначајнијим упоришитима деловања СК и остваривању његове улоге у друштву, о проблемима на међународном плану, политици извоза, о „измима“ свих боја и фела, о поименичној одговорности . . .).

Након свеобухватне расправе делегати су усвојили Анализу о једногодишњем раду органа СК у општини са присутним сугестијама, мишљењима и примедбама изнесеним у дискусијама о овом документу.

СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ БЕЛА ЦРКВА

Месна заједница налази своје место

На седници Скупштине Месне заједнице, која је одржана 10. фебруара ове године, после другог сазивања, усвојени су Извештај о једногодишњем раду Скупштине, њених органа и тела, Програм рада Месне заједнице за 1983. годину, Финансијски план Месне заједнице за 1983. годину и изабрани су председник и заменик председника Скупштине, председник и заменик председника Савета и председници комисија.

У вези Извештаја о једногодишњем раду, за Скупштину и Савет два су поља ангажовања по својој ширини и свеукупном значају била далеко изнад свих других. То су, пре свега, организовање и спровођење општих делегатских извора и увођење новог самодоприноса. Може се рећи, а то аргументи потврђују, да су ова два велика посла задовољавајуће окончана. На изборима је гласало 96,3 одсто бирача, а у акцију увођења самодоприноса изјаснило се 91,2 одсто радних људи и грађана.

Подоста времена и пажње посвећено је и разрешавању проблема из претходног самодоприноса: изградња канализације у неким улицама, питање пречистача отпадних вода, као и обезбеђење дела средстава за изградњу три нова бунара у Стражи

У ходу су решавана и питања чистоће града, изградње пешачке стазе у индустријској зони, снабдевање дефицитарним робама широке потрошње.

Питања снабдевања била су присутна у раду органа Месне заједнице и уз велику сарадњу Савета потрошача, ТРО „Тргобанат“ и Секретаријата за привреду Скупштине општине, решавана су задовољавајуће. У овим акцијама око равномерног снабдевања грађана било је укључено око 400 активиста.

Скупштина, њени органи и тела радили су у претходне три године колективно са једногодишњим мандатом председника и заменика председника. Искуства која су стечена оваквим радом драгоцена су. Створена је шира кадровска основа која је и била једна од претпоставки за успешно извршавање ових поменутих задатака у претходном периоду.

У информисању радних људи и грађана о свим битним питањима живота и рада постигнути су добри резултати. На тај начин, створене су добре претпоставке за јединствено и квалитетно одлучивање. Када се ради о информисању у наредном периоду преузета је обавеза да оно буде и чешће и садржајније, нарочито када се ради о питањима реализације програма самодоприноса.

Шире ангажовање на већ изнетим питањима онемогућило је Скупштину и Савет да се више и чешће баве радом скупштинских комисија и самоуправних јединица као консултативних облика изјашњавања радних људи и грађана у нашем граду. Но, већа заузетост органа да се баве овим питањима није сметало да се поједине комисије активно ангажују у расправи многих питања из делокруга рада. То су: Комисије за комуналне делатности, Комисија за социјална и здравствена питања и Комисија за образовање, културу и физичку културу. Осталих пет скупштиноких комисија није одржало ни по једну седницу. Овде коментар ни је потребан. Овај податак налаже органима Месне заједнице да се у будућем раду позабаве оживљавању рада комисије и поред тога што их у наредном периоду очекују врло озбиљнији задаци око реализације наставка радова на изградњи канализације и довршења Средњошколског центра.

НОВА КАДРОВСКА РЕШЕЊА

Примењујући статутарне одредбе, Скупштина Месне заједнице на истој седници изабрала је нова кадровска решења у органе и тела за наредни једногодиуњи маодат који тече од 21. јануара 1983. године.

ЈОВИЦА РАДОЈЕВ, председник Скупштине Месне заједнице,
ЈОВАН БОЖАНИЋ, заменик председника,
ВЕЉКО СТАНОЈЕВИЋ, председник Савета Месне заједнице,
ДИВКА ВУКАШИНОВ, заменик председника Савета Месне заједнице.

За председнике скупштинских комисија изабрани су: ТОМИСЛАВ ДМИТРОВИЋ, Комисија за комуналну делатност, МИКА СТОЈАНОВ, Комисија за социјална и здравствена питања, СВЕТЛАНА ВУЈЧИЋ, Комисија за дечију заштиту, МИОДРАГ ВОЈНОВИЋ, Комисија за образовање културу и физичку културу, БОРА ТОДОРОВИЋ, Комисија за представке грађана, БРАНКО ИЛИЋ, Комисија за заштиту човекове средине и МИОДРАГ ШИНЖАР, Комисија за безбедност саобраћаја.

Из општинског штаба за снабдевање ДО МЕСА ПУТЕМ ВЕЗАНЕ ТРГОВИНЕ

Најзначајније питање које је, на седници одржаној у првој половини фебруара, било предмет дискусије чланова Општинског штаба за снабдевање је питање снабдевања потрошача месом. Ситуација код обезбеђења ове важне животне намирнице врло је тешка. Извесна количина живинског меса пристиже из државних резерви. Кланице захтевају компензацију а наша друштвено-политичка заједница нема средства за њу.

Како је наша општина велики испоручилац стоке (око 10.000 комада живе стоке годишње), закључак Штаба је да се Извршном већу Скупштине општине предложи да кланице којима се стока испоручује веже под одређеним условима. На тај начин обезбедило би се у почетку бар минимално снабдевање града, а првенствено здравствене и дечије установе и угоститељске радне организације.

Код дефицитарних артикала мали су изгледи да се може обезбедити кафа, али се чине напори да се детерџентом, кроз организовано снабдевање, до краја фебруада обезбеде села, да би у марту поново на ред дошао град.

Велике потешкоће у снабдевању детерџентом уследиле су због тога што фабрике немају девизних средстава за увозне компоненте, па су чести прекиди у производњи који се реперкутују и на потрошњу.

Штаб за снабдевање усвојио је закључак да се код дефицитарних артикала сачини приоритетна листа, посебно када је реч о снабдевању радних организација кафом и детерџентима.

Г. М.

АКЦЕНТИ СА ФЕБРУАРСКЕ СЕДН-ИЦЕ СКУПШТИНЕ СИЗ-а ЗА ЗДРАВСТВО

Неопходан програм конкретних мера

На седници Скупштине СИЗ-а за здравство Бела Црква, која је одржана 17. фебруара ове године, делегати су са посебном пожњом разматрали резултат пословања по завршном рачуну за 1982. годину и могућности финансирања здравствене заштите у 1983. години. Расправа је протекла у знаку забринутости, с обзиром на чињеницу да је овај СИЗ по завршном рачуну забележио губитак од 740 милиона старих динара, а остао је и непокривен губитак из 1981. године у износу од 991 милион старих динара, тако да су укупни непокривени расходи достигли цифру од 1 милијарде и 700 милиона старих динара.

Непокривени расходи износе у радничком осигурању 962 милиона, а у земљорадничком 742 милиона старих динара, док фонд самосталних занатлија послује позитивно.

До оваквог стања дошло је због тога што се у 1982. годину ушло са пренетим губитком из претходне године и што је због недовољности средстава планирано да трошкови здравствене заштите расту са свега 4 одсто. Међутим, укупан приход од 13 милијарди и 300 милиона старих динара није био довољан, јер су редовни трошкови здравствене заштите у 1982. години износили нешто више од 14 милијарди.

Највећу ставку у трошковима здравствене заштите чине трошкови болничког лечења, који су у 1982. години износили близу 5 милијарди старих динара. Болнички је лечено 3.170 болесника и исти су у болницама провели 66.795 дана (21 дан по 1 случају). Само у болницама у Вршцу (Медицински центар „Аћа Ранковић" и Неуропсихијатарска болница) лежало је 2.200 болесника и тамо провело 35.731 дан. Из овога произилази да је у просеку сваки становник општине лежао у болници по 2,5 дана.

За амбулантно-диспанзерско лечење утрошено је близу четири милијарде, за лекове једна милијарда и 770 милиона, а за накнаде личног дохотка због боловања, трудноће и порођаја непуне две милијарде старих динара.

На бази детаљне анализе пословања делегати су констатовали следеће: да се СИЗ налаво у изузетно тешкој ситуацији; да је доведена у питање његова ликвидност, јер су неизмирене обавезе достигле забрињавајуће оквире; да посебан проблем представљају трошкови болничког лечења и накнада личног дохотка због боловања, јер се из године у годину њихово учешће повећава у укупним трошковима здравствене заштите, уз стално повећање физичког обима; да је основна здравствена заштита у све неповољнијем положају, јер изразито високи трошкови болничког лечења сужавају могућност да јој се обезбеди одговарајући третман; да се у овакво стање дошло највећим делом из објективних разлога.

Усвајајући скупштински материјал, делегати су закључили да је неопходно да се у циљу превазилажења насталих тешкоћа донесе, поред већ утврђених мера, програм конкретних мера на краткорочној и дугорочној основи. Мере за обезбеђење успешног пословања предузеће се, закључено је, у два правца, и то у правцу остваривања свих могућих прихода у оквиру СИЗ-а и путем директне размене рада између давалаца и корисника здравствених услуга и у правцу даљег смањивања издатака за здравствену заштиту.

Ваља рећи да су током 1982. године предузимане конкретне мере за успешније пословање и оне су дале одређене ефекте, али се очекује да ти ефекти дођу до пунијег изражаја у 1983. години. Повећана је стопа доприноса и у радничком осигурању (са 7,80 на 8,50 одсто) и у земљорадничком осигурању (са 41 на 50 одсто). У земљорадничком осигурању повећана је и тзв. „главарина" од 875,00 на 2.000,00 динара, а заведен је и допунски допринос од 10 одсто за покриће губитака. У здравственом осигурању самосталних занатлија је, такође, повећана стопа од 15 на 20 одсто.

Поред тога, половином 1982. године уведено је лично учешће осигураника у трошковима појединих здравствених услуга. О висини учешћа осигураника у трошковима здравствене заштите (партиципацији) у наредном периоду расправљаће се на наредној седници Скупштине.

На бази већ утврђених инструмената финансирања здравствене заштите у 1983. години и Нацрта друштвеног договора о остваривању средстава за опште друштвене и заједничке потребе у 1983. години, но јим се у радничком осигурању предвиђа раст ограничених средстава од 9,31 одсто, сачињени су оријентациони основи финансијског плана за 1983. годину. Пошло се од тога да се у 1983. години могу остварити приходи у висини од 18 милијарди и 500 милиона старих динара, што би значило раст прихода у односу на остварене приходе у претходној години од 38 одсто. Међутим, оцењено је да ни оволика средства неће бити довољна да се покрију губици из ранијих година и да се покрију трошкови редовне здравствене заштите. Посебних тешкоћа биће у радничком осигурању, јер је присутан проблем како обезбедити средства за финансирање реалних потреба основне здравствене заштите.

Како се доводи у питање реална могућност да се са расположивим средствима санира целокупно стање, то је акценат стављен на залагањима да се смање посебно трошкови болничког лечења и да се изврши процена могућности за обезбеђење дела средстава путем директне размене рада. У вези са тим, закључено је да се обавеза покрића губитака једним делом пренесе у наредну годину, с тим да се предузимају максимално могуће мере штедње и економске стабилизације.

Према резолуцијама о политици остваривање друштвеног плана САП Војводине и општине за период од 1981. до 1985. године у 1983. години обим расхода за здравствену заштиту утврђиваће се тромесечно. Очигледно је да ће обим расхода бити већи од обима прихода, тим пре када се зна да око 40 одсто укупних средстава одлази ван наше општине и на која се не може директно утицати.

Све у свему, ова година ће бити у знаку активности и изузетних напора да се трошкови здравствене заштите ускладе са материјалним могућностима, а да се при томе не изгуби ни у ком случају од ефикасности и квалитета здравствене заштите и здравља осигураника.

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

Поштовани читаоци

обновите претплату за 1983. годину

ЗАЈЕДНИЧКИ ПРОБЛЕМИ ЗА ОКРУГЛИМ СТОЛОМ

КОРАК БЛИЖЕ ЦИЉУ

О почетку договарања представника радних организација, у непосредној близини језера, по питањима уређења пешачке стазе, простора око фабрика и обезбеђења здраве пијаће воде, писали смо у новембарском броју нашег листа. Желећи да сазнамо колико се у том договарању напредовало обратили смо се представницима Месне заједнице Бела Црква, чија је Комисија за комуналну област била иницијатор овог скупа.

Нови састанак истог састава и оних истих, заједничких проблема ових колектива одржан је почетком фебруара. Домаћин привредника, представника Месне заједнице и представника СИЗ-а за комуналну делатност, била је ГРО „Сава Мунћан". Окупљени су упознати са приспелим понудама за изградњу водовода у индустријској зони, разматрали нове могућности уређења пешачке стазе од краја Београдске улице до МИ „Жарко Златар", констатовали да се мора што пре изнаћи решење за пресељење станарке из оронуле зграде испред Штампарије и постигли договор на плану даљих активности по овим питањима.

Месна заједница Бела Црква, као координатор активности, прибавила је од четири извођача радова на изградњи водовода понуде са предмером и предрачуном. На овом састанку формирана је комисија чији је задатак да од приспелих понуда изабере и предложи радничким саветима заинтересованих радних организација најподобнијег извођача, да припреми текст самоуправног споразума о удруживању средстава за ову инвестицију и предложи носиоца инвестиција и надзорни орган.

Овог пролећа очекује се да најближа околина Штампарије буде уљепшана са 88 садница бреза и спомен-бистом народног хероја Саве Мунћан

Што се осталих питања тиче дата су задужења, с тим да задужени са конкретним предлозима што пре упознају комисију.

Рушењем страћаре поред Штампарије, која у овој зони представља право ругло, ослободиће се простор на коме ће графичари уредити спомен-обележје „88 бреза за друга Тита" и поставити бисту Саве Мунћана.

Гледано шире, овим подухватима уредиће се простор који је значајан и са становишта развоја туризма, док ће ГРО „Сава Мунћан" моћи 28 маја ове године да дочека госте из збратимљене Костајнице, а радници „Победе" своје колеге из разних места на „тапетаријади" (ове јесени у Белој Цркви), у лепшем амбијенту индустријско-туристичке зоне.

Г. Мокрачек

ТРАГОМ ФОТОГРАФИЈЕ

У послератном периоду сваке године у част 8. марта одржавана су разноврсна такмичења месних организација АФЖ-е. На једном таквом такмичењу 1949. године најбоље резултате показала је Месна организација АФЖ-а из Кусића, којој је припала прелазна заставица

МЛАДИ О МЛАДИМА

Округли сто о проблемима младих

У сарадњи са Центром за марксистичко образовање и идејно-политичко оспособљавање, ОК ССОВ Бела Црква организовала је 17. фебруара „округли сто“ на тему: „Нека питања друштвеног положаја младих у нашој средини“. Учесници „округлог стола“ били су друштвено-политички и привредни радници наше општине, директори школа, представници СИЗ-ова, Гарнизона, СУП-а, угоститељства, Културно просветног центра као и чланови Представништва омладинске организације. Присутне је поздравио Синиша Марковић, председник Председништва ОК ССОВ, истакавши да су теме, које ће се разматрати, у центру интересовања младих, али не само њих већ и друштва као целине.

Уводно излагање поднео је Радован Марковић, председник Комисије ОК ССОВ за теоријски рад и марксистичко образовање.

— Проблем запошљавања младих — нагласио је — једно је од питања за које морамо брже тражити одговарајућа решења. Незапосленост се неповољно одражава на друштвено-политичко ангажовање младих, на њихову свест. Они се осећају непотребним, „непотврђеним у друштву“, а без решеног материјалног статуса друкчије гледају на свет око себе.

У конструктивној и садржајној дискусији дати су многи подаци и размишљања о проблемима незапослености и образовања а указано је и на путеве превазилажења ових проблема. Изнето је, на пример, да се неке организације удруженог рада „оглушују“ о пријем приправника, иако их закон тера на то. Исказан је податак да су против 17 организација удруженог рада прошле године поднете пријаве јер нису примиле приправнике у 1981. години. Сада су поднете пријаве против свих организација удруженог рада које нису примиле приправнике током 1982. године у складу са законским обавезама. Има и обратних примера. На пример, 137 радника скинуто је са евиденције СИЗ-а за запошљавање због одбијања посла. Речено је и то да и родитељи битно утичу на будућа занимања своје деце, па их усмеравају на одређене школе за које не постоје потребе а ни услови да се такви млади људи запосле, бар не у нашој средини. Како рече један дискутант има случајева где родитељи говоре деци: Учи, да не би радио. С друге стране, ако се има у виду и то да још постоје отворена питања у систему образовања, да је образовна компонента знатно више истакнута него васпитна, да млади људи више уче о самоуправљању него што га практично примењују у својој школи, да сарадња са родитељима сви више слаби — онда је сасвим сигурно да су ови проблеми много комплекснији и сложенији него што то на први поглед изгледа.

Тако, на овој троипочасовној расправи о битним питањима младих није све речено, односно, нису нађени сви одговори на многа питања, утисак је да је „округли сто“ са овом темом дошао у право време и да су млади дали снажан подстицај да се заједно са другим субјективним снагама нађу адекватна решења. Договорено је да се са овом проблематиком изађе шире, а да о другим областима из живота и рада младих (слободно време, културни живот, алкохолизам) треба расправљати на следећем „округлом столу“, где би се отворено, критички и самокритички разматрала и ова питања.

Комисија за информисање ОК ССОВ

Континуирано марксистичко образовање

У Центру за марксистичко образовање и идејно-политичко оспособљавање 20. јануара ове године отпочела је са радом трећа генерација полазника Политичке школе Општинске конференције СК. У овом тромесечном школовању полазници, делегати из својих основних организација СК, стичу и проширују неопходна знања из марксистичке науке, обрађујући на радним расправама актуелна идејно-политичка питања друштвене праксе.

Марксистичком усмереношћу и актуелним програмским садржајем и кроз овај основни облик марксистичког образовања, идеолошки рад треба да допринесе оспособљавању чланова Савеза комуниста за стваралачку примену марксистичке теорије у свакодневном решавању друштвених противречности.

Р. М.

У сарадњи са Центром за марксистичко образовање и идејно-политичко оспособљавање Општинска конференција ССО отворила је одељење Политичке школе у Кусићу. Полазници школе су омладинци ове Месне заједнице, Настава се одржава једанпут недељно и трајаће два месеца. На радним расправама полазници обрађују по две теме из области развоја политичког система Социјалистичког самоуправљања Југославије. У реализацији програмских садржаја ангажовани су се истакнути омладинци и друштвено-политички радници наше општине.

Комисија за информације ОК ССОВ

Посета КОСТАЈНИЧАНА

26. јануара у посети Општинској конференцији ССОВ Бела Црква била је делегација ОК ССОХ Костајница. Делегацију је предводио председник Председништва омладинске организације ове збратимљене општине Стева Деветак. Договор је био око одласка на СОРА и формирања збратимљене бригаде.

У току посете гости из Костајнице су са члановима Председништва ОК ССОВ Бела Црква обишли фабрику керамичких и шпалт плочица „25. мај“ и Дом извиђача, где је за њих приређено другарско вече.

„ПАЛИЋ '83"

Као и сваке и ове године ОРБ „Сава Мунћан" одлази на савезну радну акцију. Ове године наши акцијаши учествоваће на СОРА „ПАЛИЋ '83" (III смена). Због ширења братства и јединства наша бригада биће збратимљена са бригадом ОК ССОХ Костајница.

Сви заинтересовани омладинци могу да се јаве у ОК ССОВ Бела Црква.

Комисија за информисање ОК ССОВ

ДОКУМЕНТИ У ПРИПРЕМИ

Просторни план општине

★ **ЈАВНА РАСПРАВА О НАЦРТУ ПЛАНА ДО 15. МАРТА 1983. ГОД.**

Према Закону о планирању и уређењу простора САП Војводине усвојеном 1976. године, општине су обавезне да до 1984. године донесу своје просторне планове.

Скупштина општине Бела Црква 1980. године донела је Одлуку о приступању изради Просторног плана, који до сада није постојао. План се ради за период до 2000-те године и представља одређену дугорочну политику развоја, уређења и коришћења територије општине.

Израда Плана поверена је Заводу за урбанизам Војводине. У том циљу представници Завода извршили су обилазак и консултацију свих месних заједница, радних организација и интересних заједница са подручја наше општине. Сачињен је Нацрт плана, који поред валоризације просторних вредности капацитета, обухвата природне карактеристике, карактеристике становништва привредних активности по гранама, социјалне активности и инфраструктуре, сва насеља, заштиту човекове средине и делове природе и културна наслеђа.

Нацрт плана даје основе и смернице организације и уређења простора, што је његова суштина, затим, претпоставке привредног развоја и размештаја привредних активности, полазећи при томе од пројекције становништва и привреде, како би се постигао одређен ред у простору.

У поступку доношења скраћене верзије Плана разматран је Друштвени договор о утврђивању заједничких циљева просторног развоја општине до 2000-те године. Нацрт Друштвеног договора налазио се на јавној дискусији до 10. маја 1982. године, када су га, без примедби, прихватиле све структуре. Тренутно је у току потписивање приступања овом Договору.

Остаје да се до 15. марта ове године спроведе јавна дискусија о Нацрту просторног плана општине, да се записник о свим примедбама, предлозима и мишљењима у току дискусије достави Заводу за урбанизам Војводине и да сагласност о доношењу Плана да Покрајински комитет за стамбено-комуналну делатност и заштиту човекове околине.

Очекује се да ће законски рок бити испоштован и да ће до 1984. године План просторног развоја општине Бела Црква бити усвојен.

Овај Просторни план ће касније послужити као основа за доношење урбанистичких планова за насељена места.

Детаљније о томе шта се предвиђа Просторним планом у једном од наредних бројева Белоцрквanских новина.

УЛЕПШАЈМО ЖИТОВНУ СРЕДИНУ

Двадесетпет хиљада бреза

Ове године Шумска управа понудила је велики број садница бреза у циљу оплемењивања човекове средине. Ову повољну прилику не би требало занемарити. На слици: млади у акцији пошумљавања околине наших језера

ООУР „Специјални природни резерват“ „Делиблатски песак“, Шумска управа у Белој Цркви, у свом расаднику у Драгићевом хату има изванредни садни материјал. То су 25.000 комада садница брезе, погодних за подизање дворедa, улепшавање декора фабричких кругова, зелених површина и спомен-обележја.

Цена садница није висока а заинтересовани могу да се јаве и извршше уплату у Шумској управи. Иако има понуда да их прода ван територије општине, Шумска управа жели да што више бреза остане на нашем подручју. Зато су овде расположени да веће количине садница својим транспортним средствима до преме у сваку заинтересовану месну заједницу и радну организацију, а њени стручњаци даваће упутства приликом сађења.

До сада су понуде разматрали и упутили требовања месне заједници Јасеново, Црвена Црква, Врачевгај, Банатска Суботица, као и радне организације „Жарко Златар“ и „Сава Мунћан“. И СИЗ комуналних делатности изразио је жељу за око 1.000 садница бреза, којима би подигао дворед Алејом према Нери и око градске депоније.

Већих подухвата у пошумљавању имали смо и раније. Сетимо се само пре пар година, када је у близини „Стандардбетона“ и Врачевгајског језера засађено преко 20.000 садница, међу којима највише борова, па бреза, липа багрема и тополе. Сада их је милина гледати како су стасале. Још лепше је уживати и одмарати се у њиховом хладу и свежини. Не каже се узалуд да су паркови плућа града. Шуме. то су огромне фабрике за пречишћавање ваздуха, а свако дрво-наш живот. Зато и песма каже:

„Где год нађеш згодно место,
ту дрво посади,
а дрво је благородно
па ће да награди“.

Садница има довољно. Уз активност горана, учесника, омладине и грађана, град, месне заједнице и њихова околина добили би много лепши изглед. Био би то истовремено спој лепог и корисног.

М.Г.

НОВОСТИ ИЗ МЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА

ЈАСЕНОВО

Кад је „губер" кратак слога село гради

Мештани Јасенова плаћају самодопринос за школу и водовод. Из сред става самодоприноса за комуналне потребе села издваја се само 0,5 одсто ,а то једва да је довољно за најпотребније. А треба и коловоз по улицама да се поправи. Од самодоприноса не стиже а нови не може да се уведе јер га већ има „пуна капа", па се мештани морају некако снаћи. Треба закуцати на нека врата, замолити, објаснити... А људи су свуда разумеће ,схватиће и помоћи.

У улици Саве Мунћана треба да се наспе и уреди коловоз. Треба. Али није довољно то рећи. Становници ове улице хоће да раде. Потребан је материјал ,треба га набавити и превести. Иницијатор овог друштвено-корисног и потребног посла друг Љубиша Таранџа, дугогодишњи активиста Месне заједнице Јасеново, у име мештана разговарао је са представницима ООУР-а „Кораш" и „2. октобар". Схватили су и разумели и њега и радне људе и мештане који желе да уреде своју улицу и изашли им у сусрет, као што су раније помогли људима из других улица у истом или сличном послу.

Довезени су шкарт блокови, људи су их, свако пред својом кућом, раширеои по коловозу, уситњавали будацима, секирама, тешким ћекићима, уравнили и направили добар пут И тако улица по улица, део по део и село ће бити чистије. После кише неће бити блата а за време суше трактори и аутомобили неће дизати облаке прашине.

Да их похвалимо? Па то је постала нормална пракса да радни људи и грађани сами, договором, разрешавају проблеме и потребе своје улице, реоне месне заједнице. Затс само: Правилно другови!

Ђ. П.

ФИЛМ

„Црвени" у нашем биоскопу

Захваљујући доброј и коректној сарадњи са дистрибутерским предузећима из Београда Културно просветни центар Бела Црква нас је пријатно изненадио брзином презентирања чувеног филма „Црвени", америчког глумца и режисера Ворена Битија. Филм је такорећи још „тазе" стигао на нашу културну трпезу Привилегија већих културних центара овим гестом није угрожена, али „провинцијски комплекс" своди се на разумну меру, бар када је у питању седма уметност.

Тврдећи да је филм правио за своју душу, Ворен Бити не делује убедљиво, јер је филм универзалан и изненађујуће романтичан у ери када масовна култура најчешће нуди инфантилност и шарене лаже.

Живот Џона Рида, америчког новинара-социјалисте, учесника октобарске револуције, јединог америчанца сахрањеног у Кремљу, и његово дело „Десет дана који су потресли свет" користили су ворену Битију да изатка овај по много чему изузетан филм. За Америку је овај филм био прави шок, јер писати, или кроз било који медиј преточити глорификовање једног комунисте у Америци равно је лудој храбрости. А Ворен Бити то чини поштено, на моменте маестрално.

Асоцијација на филм Дејвида Лина „Доктор Живаго" и „Велики октобар" могућа је само на тематском плану, јер оне изузетне слике финских језера, покривеним снегом које неодољиво подсећају на Брејгелова платна и сијасет успелих детаља, говоре да је ово филмско дело, тренутак једног надахнућа, изузетног талента и мукотрпног рада.

Тај бујни романтизам, идеализам и индивидуализам Џона Рида као да је нашао праву личност и право време за епско стварање ове црвене симфоније, али и да нас увери да је за Холивуд ипак филм бизнис, јер љубав Џона Рида и Луизе Брајант стоји у гро плану, а дивне масовке са мало крви и интернационалом као лајтмотивом лепо уком поноване делују из позадине.

Можда овај мој утисак после гледања филма и вара, но после бриљантних улога Дајане Китон и Ворена Битија, те антологијске секвенце смрти при крају филма, свака недоумица је могућа.

Ђ. Гава

Писма редакцији

ПРЕДЛОГ ЗА РАЗМИШЉАЊЕ

Поштована Редакцијо,

Упућујем вам ово писмо у нади да ће се његов садржај наћи на страницама Белоцрквaнских новина. На то су ме је подстакле и ТВ емисије које говоре о могућностима изградње станова у поткровљима и вешерницама. А знамо да свака друштвена акција даје велике резултате ако се у целости спроводе.

Могућности за такву адаптацију има и у нашем граду. Например, само у две зграде у којима станују пензионери, у Улици Жарка Златара, адаптацијом слободног простора у поткровљу, изградњом преградних зидова и плафона и убацивање врата и прозора, могла би се добити четири једнособна стана са површином од око 50 метара квадратних.

Ове зграде прикључене су на канализацију, водовод и електричну мрежу. Дакле, уз слободан простор у поткровљу, то је још једна погодност више, која би утицала да се уз мање улагања добију нови станови. Таквих могућности свакако има и у другим зградама у нашем граду које су у друштвеном власништву.

Размислимо, колико би то значило за оне које годинама притиска нерешено стамбено питање, и колико бисмо тиме добили у ери економске стабилизације.

Љубомир Адамовић
Бела Црква Жарка Златара 6

Обавештење читаоцима

Овај број нашег листа излази са закашњењем због опште несташице цинка за израду клишеа за фотографије.

РЕДАКЦИЈА

У „Експрес политици" наишли смо на текст Јована Божића под насловом „У спомен мога уче". Како се његова садржина односи на Ђорђа Перчинова, бившег просветног радника а садашњег пензионера из Јасенова, иначе једног од најистрајнијих и најажурнијих сарадника „Белоцрквaнских новина", одлучили смо да овај текст пренесемо заједно са песмом коју му је посветио бивши ученик.

УОЧИ „ЈАНУАРСКИХ ДАНА ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА"

У спомен мог уче

★ ОЛОВКУ ЈЕ ДЕЛИО НА ЧЕТИРИ ДЕЛА, ГУМИЦУ СЕКАО НА ПАРЧИЋЕ И РЕЗАО ЛИСТОВЕ СВЕСКЕ ДА БИСМО СВИ ПОМАЛО ИМАЛИ

Прочитаю сам натпис о учитељици малог бомбаша Бошка Бухе, као и чланак ,,Питомци су моја деца" па бих желео да напишем реч-две и о мом учитељу, пожртвованом послератном прегаоцу и педагогу који је нама делио оловку на четири дела, резао гумицу на парчиће и секао листове свеске да би сви помало имали.

Њега, тог учитеља, Ђорђа Перчинова, који живи у селу Јасенову код Беле Цркве, у Улици Саве Мунћана 67, пронашли смо нас тројица његових бивших ђака после 32 године од растанка.

Подсетили смо се на дане кад је делио парче хлеба са ђацима, шољу млека у праху, а ја и догађаја који никада нећу заборавити-као најсиро машнијем ратном сирочету, а одличном ђаку, мој учитељ ми је од своје плате купио опанке.

Возач сам у Градском саобраћајном Београд, па се аматерски занимам и писањем стихова. Написао сам песму ,,Наш ће соко и даље да лети", која је нашла место и у књизи о Титу, а вама шаљем песмицу о свом учитељу, који ми је у она тешка времена, иако је и сам имао два детета, купио опанке.

Купио ми опанке

У тој старој хладној школи,
учили смо боси голи.
У прву сам клупу сједо,
учитеља тужно гледо.
Од говеда трчим, журим,
на часове школи журим.
Трчим, журим сваког дана,
мраз се бјели, пала слана.
Гледа учо прво мене,
мале руке свуд шарене,
и смрзнуте ноге босе,
и од мраза беле косе.
Гледа ђаке гледа мене,
одевене, обучене, обувене.
Ал не скида очи с мене,
ја од бола позеленим.
Што ме гледаш учо тако,
ја не волих бити вако.
Зла судбина хтједе тако,
тад сам сјео и заплако.
Мом је учи тешко било,
ко отац ми прије мило.
И на мене стави руку,
орцем дјели моју муку.
Тад свој дневник учо скупи
оде у прад па ми купи,
опанчиће мале праве,
на те моје ноге плаве.
Ја вам ђаци пјесмом велим
учитељ вам срећу жели,
учитељ се орцем труди,
да будете прави људи.

Јован Божић
(ПОЛИТИКА ЕКСПРЕС, понедељак 10. јануар 1983. године)

Недавно је у Редакцију „Белоцрквaнских новина" навратио наш сугрђанин Иван Марков, са молбом да у овом броју нашег листа од штампамо песму коју је посветио женама.

Иако песме ретко објављујемо, с обзиром на предстојећи Међународни празник жена, уступамо његовим стиховима мало простора у нашем листу.

Равноправност жена

Са пушком у руци
кроз шуме су ишле,
рањеном борцу
на време су пришле.
Храбре и смеле
и жене су биле,
мајке и сестре,
другарице миле.
Нису се плашиле
ни од љутог боја,
велик број је жена
нароних хероја.
Кад је борба престала
дошла је слобода,
братство и јединство
нашега народа.
Пред нама се нашла
порушена земља,
свуд активно учествује
равноправна жена.
На све факултете,
свуда жена има,
савремену науку
жена радо прима.
У свим форумима
жена има сада,
и у нашем СИВ-у
жена сада влада.
Погинулим свима
нек је вечна слава,
у Титовој земљи
жена има права.

Ову песму напис'о је
Марков Иван-Лала,
доскора је био
радник са Канала

МАЛИ ОГЛАСИ

ПЛАЦЕВИ ЗА ПРОДАЈУ У ПОТЕСУ „ЈАГОДАРА". ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СЕ МОГУ ЈАВИТИ НА АДРЕСУ

КОНСТАНТИНОВИЋ
Бела Црква, Партизанска 37

● ● ●

Продајем новоизграђену једноспратну кућу, са незавршеним унутрашњим радовима, у насељу Расадник II

Упитати у Сарајевској 37
Бела Црква

ИЗ ПРОГРАМА ОК СРВС БЕЛА ЦРКВА

Оспособљавају себе, помажу и другима

★ УЗ ТЕОРИЈСКУ ДОСТА И ПРАКТИЧНЕ ОБУКЕ ★ ВРШЕ СЕ ПРИПРЕМЕ ЗА ПРЕУЗИМАЊЕ ОБАВЕЗА НА ОСПОСОБЉАВАЊУ СТАНОВНИШТА ЗА ОНО

Идејни циљеви и задаци Програма идеолошко-политичког образовања и општевојног оспособљавања резервних војних старешина општине Бела Црква произилазе из Четврте изборне конференције СРВС Војводине и Треће седнице Покрајинске конференције СРВС, као и из закључака Савезне и Републичке конференције СРВС, затим Упутства о обуци СРВС, Средњорочног плана и Наређења начелника Генералштаба ЈНА Овај програм, међутим, пахва та и питања која се тек најављују, а која се односе на улогу РВС у обучавању становништва за општенародну одбрану.

Предвиђа се да сваки резервни војни старешина до 55 година старости током ове године око 35 часова буде ангажован на личном оспособљавању и усавршавању свог војностручног знања. Обавиће се око 15 разних активности (предавања-вежбе), да би се на крају године извшило тестирање, односно провера знања.

Кроз идеолошко-политичко и марксистичко образовање обрадиће се теме: Специјални рат-облици и методе непријатељског деловања у миру и рату на слабљењу одбрамбених моћи наше земље. Противуречност савременог света и њихов утицај на положај и сигурност Југославије. То ком године одабираће се још једна тема о актуелним војно-политичким догоћајима код нас и у свету, а по основним организацијама СРВС организоваће се циклус разговора на тему: Питања економске стабилизације у општини.

Теоријска војно-стручна обука спровешће се кроз три обавезне теме, и то: Намена, место и улога територијалне одбране у општенарднм одбрамбеном рату, садашње стање и перспектива даљег развоја, затим, Партизанска дејства у општенарднм одбрамбеном рату и Основи друштвене самозаштите.

Практични део обуке спровешће се кроз четири вежбе, и то: једнострана тактичка вежба у којој ће не посредно учествовати око 50 резервиста са, скоро истим бројем чланова ове организације као посматрача. За око 100 РВС организоваће се гађање из пешадијског наоружања, а исти толики број, а по могућству и већи, присуствоваће техничком збору-приказу савременог наоружања и војне опреме. Резервне војне старешине имаће прилику да присуствују и једној вежби коју изводе јединице територијалне одбране. Поло-

Програм идеолошко-политичког образовања и васпитања ове године је обиман и разноврстан. Обавиће се око петнаестак разних активности после којих ће уследити и провера знања и оспособљености
На снимку наши резервисти у тренуцима краткотрајног предаха између две вежбе

вином године група РВС обићи ће и нека историјска места из НОБ-а.

Богата активност у овом Савезу се предвиђа и поводом одржавања XIII сусрета резервних војних старешина Југославије 1983. године у Војводини. Очекује се да Бела Црква том приликом буде домаћин око 40-50 РВС из неког дела Југославије. Програм боравка ових гостију већ је сачињен, у основним цртама, али ће, зависно од Програма САП Војводине, бити дограђен и конкретизован. Исто тако у овој години резервне војне старешине ове општине биће домаћини својих колега из Костајнице, којима се треба достојно реванширати за изванредан прошлогодишњи дочек и пријем.

Код планирања свих ових активности велику улогу одиграли су органи Општинске конференције и Председништва СРВС. Наиме, све комисије и одбори, у покренутој активности сачинили су сасвим конкретне програме, које је за активност Општинске конференције требало само уобличити, уклопити у јединствени програм.

Поводом планиране обуке (практичне и теоријске) заседао је и Актив предавача Општинске конференције СРВС, где су међусобно подељене све теме и вежбе, како би се благовремено извршиле потребне припреме и приступило њеном извођењу. Ових дана се планира и састанак са председницима основних организација, како би се обавили детаљни договори око обавештавања РВС и организовања обуке.

Прве две теме из обавезног дела програма одржаће се у другој половини фебруара. Интензиван рад на обучавању трајаће све до краја априла-маја, а јесењи део обуке наставиће се септембра месеца.

У ОК СРВС су оптимистички расположени у односу на извршење свих активности предвиђених Програмом, иако их је у овој години много више у односу на прошлу.

На седници Председништва ОК СРВС Бела Црква, одржаној 14.фебруара 1983. године, на место досадашњег председника Стевана Тараније изабран изабран је Драгослав Николић са једногодишњим мандатом.

Ст. Соколовић

Марксистичка трибина

Припрема:
Радован МАРКОВИЋ

ПОВОДОМ 100-ГОДИШЊИЦЕ ОД СМРТИ КАРЛА МАРКСА

Богато епохално наслеђе

I ДЕО

Стогодишњица од смрти Карла Маркса је прилина да се с посебном пажњом и темељитошћу позабавимо његовим револуционарним делом. Сванано, не само и не пре свега зато да би но тај начин исказали поштовање овом великом револуционару и марксисти чије дело представља квалитативни скок у односу на досадашња учења и погледе на свет, природу, друштво, и човека.

И овом приликом наш првенствени интерес је да још јасније сагледамо актуелни смисао Марксовог стваралаштва, да још потпуније сазнамо оне битне поуке које то стваралаштво пружа данашњој револуционарној активности. Стога ћемо у ненолико наставака у Белоцрквансним новинама писати о животу и делу Карла Маркса.

Основни биографски подаци

Стварање новог погледа на свет постаје разумљиво тек кад се узме у обзир узајамно дејство социјалних услова у којима се он јавља и личности које га стварају. Поседујући велику личну надареност и изузетно образовање, које се манифестује у детаљном познавању и разумевању најразличитијих области људског зн: ања (историје људског друштва, политичке економије, права, филозоф ије, природних наука (Маркс је био у стању да схвата постојећу друштвену ситуацију и да сагледа путеве и начине њеног даљег развитка. Овај поглед на свет и поред тога није само продукт велике принципијелности његових твораца (Маркса и Енгелса), он је закономерни производ противуречности у друштву и људи који су схватили њихове изворе, као и могуће и нужне начине њиховог решавања.

По свом социјалном пореклу Маркс не припада радничкој класи. Он тој класи припада по својим убеђењима, по свом опредељењу и целокупној животној борби.

Карл Маркс је рођен 5. маја 1918. године у немачком градићу Триру. Његов отац био је адвокат Као образован човек који је био под утицајем француских и немачких просветитеља (нарочито Волтера, Русоа и Лесинга). Марков овац допринео је томе да се млади Карл Маркс веома рано почео интересовати за књижевност, класичне језике и филозофију. То интересовање се нарочито појачало у току студија права у Бону и Берлину (1835-1841). Још на студијама он се укључио у тада буран интелектуални живот, који су нарочито подстицали млади интелектуалци у Берлину заокупљени низом значајних проблема суштином и местом религије, морала и слободе, судбином Немачке, јеврејства, човечанства, значајем критике света и самосвести итд. Маркс се активно укључио у те расправе, а при завршетку студија он се усредсредио на проблеме које су му наметали поводом идеја античких мислилаца, а нарочито схватања Демокрита и Епикура. Године 1841. он, пошто је завршио студије на Берлинском универзитету, успешно брани докторску дисертацију „Разлика између Демокритове и Епикурове филозофије природе" на универзитету у Јени.

Године 1842. Маркс је сарадник, а затим и главни уредник „Рајнских новина ", које су излазиле у Келну. Редакцију тог листа исте године посетило је Енгелс с којим се Маркс упознао а касније и спријатељио.

Духовни развитак Маркса и Енгелса одвијао се у условима сложене идејне борбе која се развила у Немачкој 30-их и 40-их година прошлог века, одражавајући социјална превирања изникла на бази нерешених друштвених противуречности. Немачка је још увек имала феудални систем. Подељена на низ кнежевина, она није представљала хомогену целину у политичком смислу, али економски развитак усмеравао је ка све већем уједињавању земље. Француска и Енглеска у то време иду испред Немачке у друштвеном развитку. Буржоаске револуције које су у њима победиле врше утицај и на остале земље у Европи. Многе буржоаске-демократске слободе постају стварност у Француској и Енглеској У Немачкој оне још увек нису реализоване, али о њима се размишља и полемише. Зато се оне најпре појављују у апстрактној форми, у дискусијама о појму слободе у настојању да се бар у филозофији постигне оно чега још нема у друштвеној пракси. Стварању нове климе, која је првенствено одражавала расположење младе немачке грађанске класе, доприносила је и немачка књижевност.

Кад се има у виду таква духовна клима није тешко схватити зашто је значајно познавати онај период у животу Маркса и Енгелса који се јавља крајем 30-их и почетком 40-их година деветнаестог века. Појава и развитак младохегелијанског покрета а нарочито учешће Маркса и Енгелса, у том покрету, које ће се касније, ипак завршити раскидом са њим не може се заобићи ако се жели схватити мисиони развитак Маркса и Енгелса. Маркс је приступио том покрету 1837. године кад се спријатељио са члановима „Доктор клуба" Бруном и Едгаром Бауером, Фридрихом Коптеном, Адолфом Рутенбергом и др.

После Хегелове смрти, његово уче ње врши утицај за које се може рећи да је још изражније него за његова живота. Али, одјек је веома различит. Дошла је до изражаја сложе ност тог учења, његова унутрашња противуречност, несклад идеалистичког система и дијалектичке методе, као и разлика у социјалним позицијама његових следбеника. Тиме се и објашњава подела на хегелијанску левицу и хегелијанску десницу. Уствари и једна и друга страна напушта битне аспекте Хегеловог учења. Хегелијанска десница, или „ортодоксни", следбеници, инсистира на конзервативној страни Хегеловог учења, на идеалистичком систему. Хегелијанска левица обраћа пажњу на оне стране Хегеловог учења из којег се могу извући закључци о неопходности мењања постојећег друштвеног система.

Међутим, Маркс и Енгелс заузимају радикални однос према стварности. Већ у то време они иступају као револуционарни демократи, који се не задовољавају једино критиком религије и апсолутизма, већ прошируу своју критику и на друге облике социјалних неправди. То их одводи и до трагања за дубљим коренима постојећег система које ће бити крунисано формирањем дијалектичког и историјског материјализма.

(наставиће се)

Р. М.

ИЗ НАШЕГ ГАРНИЗОНА

Празник једне младости

Има дана у животу човека који се дуго памте. За војнике јануарске партије, који део војног рока проводе у јединици Драгише Јеремића, 28. јануар 1983. године је сигурно један од таквих.

Око хиљаду родитеља, ђака, девојака, супруга и пријатеља из целе Југославије дошло је у Касарну „Славко Мунћан-Сава“ да присуствују свечаном чину полагања заклетве младих војника

Тог лепог сунчаног суботњег преподнева око хиљаду родитеља, рођака, девојака, супруга, пријатеља из целе Југославије, дошло је у Касарну „Славко Мунћан - Сава" да својим присуством увелича чин полагања свечане обавезе.

Честитајући младим војницима дату свечану обавезу командант Гарнизона друг Јеремић је између осталог рекао:

„Данашњи дан ће остати у вашем трајном сећању као велики празник једне младости, дан који се памти јер сте и званично постали браниоци домовине, ове лепе Титове Југославије".

Затим је друг Јеремић подсетио младе војнике на одговорне обавезе и дужности војног возача од кога се очекује да управља свим врстама моторних возила у свим временским и саобраћајним условима и због тога апеловао на њих да уложе максималне напоре за што успешније савлађивање војно-стручне обуке, да својим радом и залагањем а посебно поношењем и војничким држањем овом граду и народу овога краја да доследно настављају пут којим су ишле генерације пре њих.

На крају су друг Јеремић обратио родитељима војника, захвалио им се на присуству и пожелео им пријатан боравак у Гарнизону. У име Команде Београдске армијске области честиткама на свечано датој обавези придружио се генерал-мајор Мирослав Ивановић, а у име друштвено-политичких организација председник Председништва ОКССОВ Синиша Марковић.

После завршетка званичног дела полагања свечане обавезе уследила су топла честитања најближих. Било је и суза родосница, пољубаца, загрљаја, фотографисања за успомену а како и не би, кад за човека нема веће ни часније обавезе од обавезе одбране своје земље.

Свечаност је окончана културно-уметничким програмом и козарачким колом у коме су се нашли сви - - старешине, млади и стари војници и њихови родитељи, рођаци и пријатељи.

Војник Јовев Љубиша

У КРУШЧИЦИ ОБЕЛЕЖЕНА ЧЕТРДЕСЕТОГОДИШЊИЦА ОД СМРТИ ЖАРКА ЗЛАТАРА

Одана дужна почаст

21. фебруара ове године навршиле су се четири деценије од оног судбоносног дана када је херојски изгубио живот прослављени револу ционар, комуниста и комесар Јужнобанатског партизанског одреда Жарко Златар. Само два дана пре тога, у његовој родној кући у Круш чици, злогласни непријатељ га је ухапсио заједно са групом скојеваца и симпатизера НОП-а.

Обележавању овог датума, пред кућом у Крушчици у којој се налазила партизанска база, поред бро јних мештана присуствовала је и родбина Жарка Златара, делегација МЗ Гај (са којом се Крушчица побратимила), представници свих друштвено-политичких организација оп штине, МИ „Жарко Златар“ и Комбинат „Јужни Банат“.

Успомене на ово хапшење и револуционарну делатност Жарка Зла тара евоцирао је преживели логораш и учесник НОР-а од 1941. године Панта Јовановић. Ученици ОШ „Сава Мунћан“ извели су пригодан рецитал. На спомен-плочи, као обележју ових немилих догађаја, пред ставници МЗ Крушчица положили су, затим, венац.

Пре тога, представници радне ор ганизације, која носи име овог хероја, положили су венац на његову спомен-бисту у Градском парку у Белој Цркви.

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНО ДРУШТВО ИЗ ВРАЧЕВГАЈА

Успомене на Анђу Јовановић

Културно-просветно друштво из Врачевгаја једно је од најактивнијих у општини. Окупља око 70 чланова, узраста од седам до седамдесет година. У њему раде фолклорна драмска и музичка секција.

Друштво носи име првоборца Анђе Јовановић, која је у овом селу рођена 4. фебруара 1921. године. Недавно је годишњица њеног рође ња у Врачевгају обележена свечаном академијом, коју су приредили чланови овог Друштва. О њеној би ографији говорио је просветни рад ник Станимир Шијачки, а о учешћу у НОР-у њен школски друг и са борац Петар Ташић. Оживљавање сећања на Анђу Јовановић допринело је да млади боље упознају сво ју сугрђанку, првоборца и комуни сту.

У програму је учествовала плех музика, а изведен је и пригодан ре цитал. На крају свечаности уручене су похвалнице друштвима и чланови ма који су највише допринели ра звоју културно-просветног рада у Врачевгају. Похвалнице су додељене: Спортском друштву „Борац“, омладинској организацији, руководиоцима фолклорне секције Чауш Шабању и Радиши Цвејићу, Олги и Бранку Пауновићу-наистакнутијим члановима фолклорне секције и Станимиру Шијачком-руководиоцу драмске секције.

Сада се увежбавају нови сплетови игара а драмска секција припре ма позоришни комад „Ушо ђаво у Панчевце“. За март се планирају нове приредбе и нова гостовања по другим местима.

Умро првоборац Милан Поповић

Десетог фебруара 1983. године на православном гробљу у Белој Цркви сахрањен је Милан Поповић, носилац партизанске споменице 1941. године.

Друг Милан је рођен 1921. године у Доњем Лапцу-Лика, у занатско-трговачкој породици, где је завршио обућарски занат.

У раднички покрет био је укључен још пре рата, а са првим данима устанка септембра 1941. године ступио је у партизанске редове, у првим јединицама које се формирају на терену, да би затим постао борац и руководилац шесте пролетерске дивизије „Никола Тесла“.

Из активне службе у ЈНА пензионисан је 1957. године као капетан I класе. Касније је добио чин мајора. После пензионисања активно се укључио у друштвено-политички живот Беле Цркве, где је биран у разне делегатске структуре. Био је председник Општинског одбора СУБНОР-а и председник Општинске конференције Савеза резервних војних старешина.

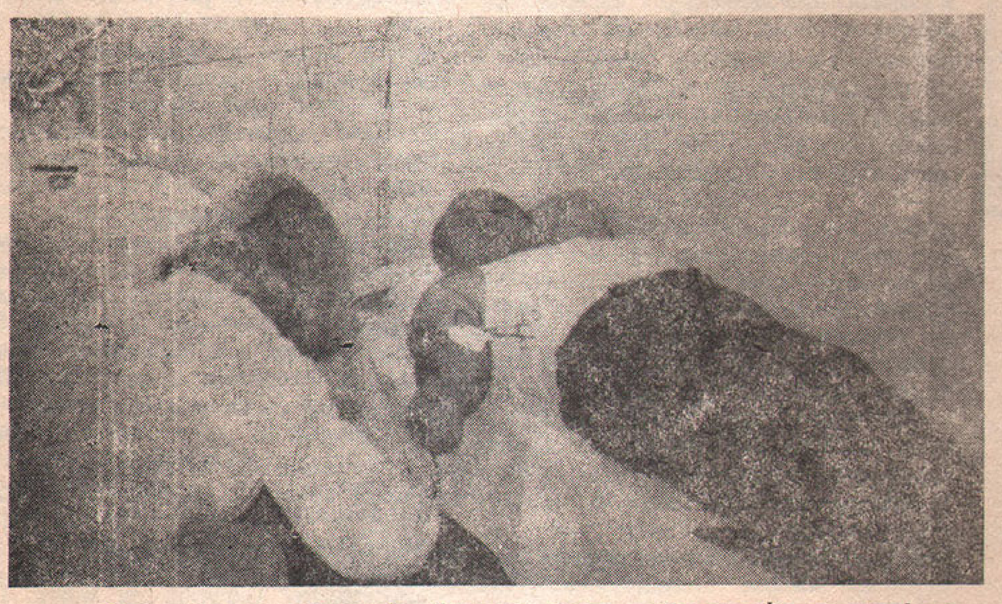
Носилац је многобројних ратних и мирнодопских одликовања, међу којима су медаља и два ордена за храброст.

Смрћу друга Милана наше друштво изгубило је још једног борца за самоуправна социјалистичка права, а општина Бела Црква активног друштвено-политичког радника.

Ст. Соколовић

У МАРТУ НОВА АКЦИЈА ПРИКУПЉАЊА КРВИ

Добровољци, јавите се

Општинска организација Црвеног крста организоваће у првој половини марта месеца нову, редовну акцију прикупљања крви. Акција ће се, као и до сада спровести у Диспанзеру болнице.

Крв може дати само човек—човеку и тиме обезбедити здравље и живот.

Давање крви није штетно, не оставља последице, не ствара навике, а може се дати у свако доба године.

Дајте крв онда над можете, а примићете је онда када буде потребно. Давањем крви стварате резерве овог драгоценог и незаменљивог лека.

Пријавите се за давање крви и проверите своје здравствено стање. Будите срећни ако дате црвене капљице живота јер сте здрави.

Ваша хуманост за друге значи живот. А спасти нечи живот ваша је грађанска дужност. Више од дужности, помисао да је ваша испружена рука помогла унесређеном да преживи, рађа у вама неизмерно задовољство.

ОМЛАДИНСКЕ ВЕСТИ

„КВИЗ НЕДЕЉОМ“

Половином овог месеца у организацији Комисије за културно-забавни живот ОК ССОВ Бела Црква одржан је други квиз из цинлуса „Квиз недељом“.

Као и у претходном квизу екипе су се такмичиле у познавању материје из историје, музике и спорта. Овога пута то су биле екипе ОВОО „Жарко Зрењанин“ и „Жива Јовановић“, затим екипа Извиђачког одреда и екипа Дома ученина и ученица „Вера Радивојевић“.

Прво место у квизу освојила је екипа ОВОО „Жарко Зрењанин“, а друго екипа извиђача. Њима су уручене вредне награде. Обе екипе пласирале су се за полуфинале.

НАЈБОЉИ ПОЈЕДИНАЦ, ОДЕЉЕЊЕ, ШКОЛА

И ове године ОК ССОВ Бела Црква спроводи акцију „Најбољи појединац, одељење, школа“. Обрасци и критеријуми за спровођење ове акције упућени су свим школама, а проглашење најбољих и уручивање пригодних награда биће на Дан младости — 25. маја.

У акцији сакупљања флаша са навојем до сада су се највише истакли Разгласна станица, са 1700 сакупљених флаша, и ОО ССО Врачевгај, са 900 сакупљених флаша. Акција има трајни карактер.

Од 20 фебруара у просторијама Градске библиотеке поново стартује вече поезије.

Комисија за информисање ОК ССОВ

ЉУДИ И ДОГАЂАЈИ

Трагом једног написа

Листајући „Комунист“ новосадског издања, од 5. новембра 1982. наишли смо на текст Светозара Гавриића под називом „Сећаш ли се Клињо“. Текст говори о великој прослави у устаничком сремском селу Јамени, поводом преласка бораца Шесте источнобосанске бригаде у Срем и главнине партизанских снага Срема у Босну.

Можда би само прочитали и заборавили да у овом чланку кроз разговор двојице бораца III војвођанске бригаде који су се присећали ратних дана и својих сабораца, нисмо између осталог, наишли на пасус: „Од 85 људи, само су тројица била старија од 20 година... Ружа Хладнаћев имала је 18 година, у чети је био само један „шарац“ и она — нишанџија. Сада живи у Белој Цркви, банатској“.

Пошли смо трагом овог написа. Ружу смо пронашли у њеном дому, у Улици 7. јула број 12. Знали смо је, онако у пролазу, од раније, као суграђанку, али о њеној борбеној прошлости — баш ништа.

Тек што се једна ратна олуја стишала, у равном Срему, у Кузмину творила је свој живот породица Ста-

Ружа Стонојевић-Кокар у Дубровнику 1945.

нојевић. У њој је 1923. године рођена девојчица Ружа. Пре ње два а за њом још један дечак.

Време одмиче, пролази детињство. На прагу њихове младости свет је уздрмао нови ратни вихор, у коме Станојевићи нису остали по страни. Укључили су се у општенародноослободилачки покрет. Старија браћа отишла су у рат а Ружа заједно са оцем од 1942. године помаже партизанима. Исте године постаје скојевка. Прикрема храну, штрикa чарапе за борце, агитује по околним селима...

Уорзо затим 1943. године Ружа је обукла партизанску униформу. Постала је борац 36. дивизије III војвођанске бригаде.

— Комесар батаљона била је Душанка Нађ, команданта смо звали Банапанин, правог му се имена не сећам, а командир Цвеја Нинковић-Наораја Ружа, причајући о својим правим борбеним данима.

Са јединицом, у којој је већ 1943 године примљена у Партију, раме уз раме са друговима Будимировићем, Скерлетовићем, Мандићем, Гаруновићем и другим прокрстарила је источно-босанска и херцеговачка бespућа, прегазила Зеленгору, препешачила Славонију. Ратне стазе водиле су је кроз шуме, преко чука или брисаног простора. дању и ноћу, и тако данима, месецима... А борци промрзли, преморени, гладни. Непријатељ одасвуда вреба. Бобре дуге исцрпљујуће, чини се бескрајне.

У тим борбама Ружа за другове и није Ружа. Она је млада, неустрашива партизанка, пушкомитраљезац Тања.

— Са нама у јединици била су и двојица руских бораца, митраљесци Алексај и Николај. Била сам њихов помоћник, носила ранац са муницијом, пунила шаржере, а кад је требало и сама пуцала.

Од помоћника Тања се претворила у мајстора. Калиле су је борбе код Бељине, Брчка, Тузле, Вражића Шаторовића... Сигуран нишан, чврста рука и храбро срце доносили су јој вишеструке похвале пред целом дивизијом.

Питам о тренуцима када се страх увлачи дубоко у кости, када се смрти мора гледати у очи.

— Било је и тога, каже. Не једанпут. У Брчком је осмодневну борбу преживела једва трећина бораца. У бражилима ,таман јело зготовљено кад стиже наређење за покрет. Кренемо гладни и изнурени у јештерик где нас очекује неравноправна борба са четницима...

Свест да се мора напред и даље, ка слободи, надјачавала је у њој сваки страх. Знала је она-партизани, комунисти не одустају, предаје и предаха нема, једини смисао борбе је слобода, једини пут води до победе и даље.

На том путу, ка узвишеном циљу испречиле су се и борбе код Олова, септембра 1944. године. Непријатељски рафал, из непосредне близине, прошишао је кроз њу. Лекар дивизијске болнице др Борис Роић извадио јој је метке из стомака. Покрет болнице кроз Босну, ка Црној Гори траје месец дана. Из Црне Горе пренели су је у Италију на лечење. После неколико месеци са групом рањеника евакуисана је преко Албаније за Југославију. У Дубровнику је, затим у Београду, па на петнаестодневни одмор у родни Кузмин.

Пролеће 1945. године. Поново је у својој јединици која наставља ослободилачки поход кроз, пространу Славонију. Само је корак до коначне слободе. Најзад и тај корак је савладан.

Пут води III војвођанску преко ауторијске границе, а одатле према јужном Банату. Тања или Ружа, све једно, провела је време првих слободних избора у вршачкој болници. Затим је упућена на лечење у Нови Сад. По изласку из новосадске болнице 1946. године демобилисана је као стопостотни ратни војни инвалид.

Исте године долази у Белу Цркву, где удајом презимену Станојевић додаје презиме Кокар. Али, овде њена активност не јењава. Поред Бисе Ђурић, Аурелије Васић и других, као активиста АФЖЕ-а обилази рањенике, болеснике организује састанке, држи говоре... Активна је и у СУБНОР-у, Општинском одбору, Комитету... И тако, до 1953. године, када се због болести повукла у тихи породични кутак.

Упомене на протекли, помахнитали рат живе у њој не само по сећању и по великом ожиљку од четничког рафала и лекарских скалпела. Упомене, то су и брат Бошко, такође борац, брат Милан који је погинуо у рату, и очева кућа коју су запосели Немци. Упомене су и једна младост, неустрашивост и одважност да се брани земља, да се осваја слобода. То је и оно копање рупа голим рукама по путу код Челића у Босни да би се отежао пролаз немачких тенкова... А крунa свега тога су три одликовања, од којих два за храброст и једно заслуга за народ, које јој је њена јединица доделила у Касарни у Белој Цркви 1945. године.

Док Ружа Станојевић-Кокар прича ја упијам, бележим, понешто приупитам, а у мислима доживљавам један ратни пут, сличан толиким другим, па ипак помало различит. Схватам да историја нису само исписане странице школских уџбеника из којих сам и сама учила или поучавала друге. Историја је много више и суровије од свих тих књига, од сваке записане речи, од сваког филмског документа. Историја, то су безброј животних прича које су остале незабележене, непроживљене до краја, недоречене. Део те историје и наш је велики дуг према отаџбини, према прошлости, садашњости и будућности.

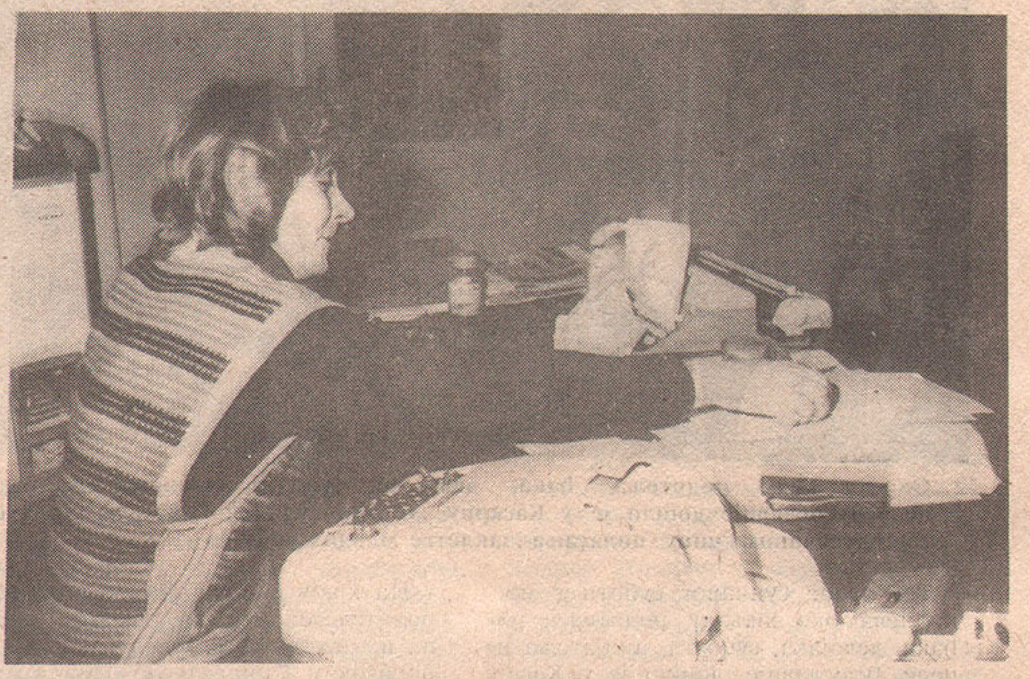
Г. Мокрачек

СУСРЕТ НА РАДНОМ МЕСТУ

МАЛА ПРИВРЕДА СВЕ МАЊА

*** ОД 1975. ДО ПОЧЕТКА ОВЕ ГОДИНЕ ОД ПРЕКО 400 ЗАНАТЛИЈА ОСТАЛО ЈЕ ОКО 200 * ОДЛАСКОМ У ПЕНЗИЈУ КРАЈЕМ 1982. ГОДИНЕ ОДЈАВЉЕНО ДЕСЕТАК РАДЊИ * ЛОКАЛИ НАЈВЕЋИ ПРОБЛЕМ * НЕМА ЗАНАТСКОГ ПОДМЛАТКА**

Са намером да нешто више сазнамо о малој привреди, положају и проблемима занатлија, закуцали смо

Радица Шинжар

на врата канцеларије Удружења занатлија. За столом, препуним разних докумената, Радица Шинжар, секретар удружења. Током 15 година, колико обавља ове послове, много тога је научила, многе посаветовала, помогла у решавању бројних проблема или остваривању законских права из ове области.

Започињемо разговор о перспективи мале привреде. У томе нас прекидају честа куцања на врататима. Занатлије долазе и одлазе. Узму обрасце за пријаву пореза и доприноса, затраже неко обавештење. Љубазно, уз осмех, Радица их упућује-где, када, како. Попуњава формуларе уз она уобичајсна питања - рођени, општина, жиро-рачун, када сте пријавили радњу...

Опет смо код пређашњег питања.

— Пуно се прича о малој привреди, али се овај појам често погрешно тумачи. Мала привреда, то нису само занатске и угоститељске радње. То су и радне организације у којима је запослено до 200 радника. Неког нарочитог интересовања за њен даљи развој нема, упркос великим потребама за то.

А наши радници на привременом раду у иностранству? Њихов повратак и запошљавање? Њихове жеље да отворе неку радионицу.

— И ту иде слабо-каже Радица.--Ето, у време њиховог боравка у општини за време новогодишњег празника, нико од њих није свратио у удружење да се интересује за услове. А раније су долазили.

Знамо да је тако, собзиром да смо децембра отишли на зимски сусрет у МЗ Бела Црква, који, нажалост, није одржан због недоласка наших радника на привременом раду.

У чему је онда проблем?

— Дозволе се добијају брзо, то није кочница. Међутим, велики проблем су локали. Тешко је доћи до пословног простора. Последње локале (оне у популарном „Пејтону“) обезбедило је Удружење путем кредита од Пензијске заједнице занатлија Покрајине још 1974. године. И наша општина је у томе помогла. Сада то иде преко СИЗ-ова, путем лицитаци-је, а занатлије су углавном немоћне да тако обезбеде локале.

Има ли других проблема осим локала?

— Има. То су радна снага и подмладак. Занатлије немају ученика. Радионице и занатске радње се затварају. Разлог томе није пореска политика. Пензионисање занатлија је један од главних узрока. Само крајем 1982. године због одласка у пензију одјављено је десетак радионица.

У граду више нема прекрупаре, у општини ни једног регистрованог радио и ТВ механичара, ни једног сервиса за белу технику, ни једне кројачице . . . Услужна занимања су дефицирана. Остали смо само на два обућара, два кројача, два аутомеханичара, једног аутоелектричара . . . Основно нема ко да уради.

Чињеница је да је мала привреда све мања. Дајте нам неко поређење.

— Уочљиво опадање почиње од 1975. године. Тада је у општини било преко 400 занатских радњи, заједно са превозницима и угоститељима. Данас их је једва нешто преко 200.

Друго радите у Удружењу. Шта можете рећи о женама занатлијама?

— Свуда су се жене умешале у „мушке послове“, испољавајући не мању способност од њих. Равноправност освајају не само законом већ и радом. До скоро су се жене углавном интересовале за хемијске чистионице, фризерске салоне, кројачке радионице и угоститељство. Сада су актуелни кафићи и пицерија. Али, локала нема. Интересантан податак је да су две жене, повратнице са привременог рада, недавно постале ауто-таксисти.

Занатство лагано одумире. Занатлије желе да се „скину књиге“, смање доприноси СИЗ-овима, да се обучи подмладак и лакше обезбеде локали Може ли се то одумирање барзауставити? Сигурно да може. Потребно је мало више напора и воље. Можда и измене неких законских прописа.

Г. Мокрачек

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ *Ваше новине*

САМОУПРАВНА ИНТЕРЕСНА ЗАЈЕДНИЦА СТАНОВАЊА

На основу члана 4. а сагласно члановима 2 и 3. Друштвеног договора о критеријумима, мерилима и начину расподеле средстава солидарности организацијама, заједницама и радним заједницама које не располажу потребним средствима за стамбену изградњу и Одлуке комисије за расподелу средстава солидарности донете на седници одржаној 09. 02. 1983. године, расписује се:

КОНКУРС

ЗА РАСПОДЕЛУ СРЕДСТАВА СОЛИДАРНОСТИ

Овим конкурсом извршиће се расподела средстава солидарности у износу од 11.000.000,00 динара.

Право учешћа у расподели средстава солидарности имају организације, заједнице и радне заједнице и то:

I ОСНОВ

Ако имају средњорочни програм решавања стамбених потреба рад од 80 одсто од оствареног чистог дохотка по раднику у привреди општине Бела Црква у претходној години.

II ОСНОВ

Ако имају средњорочни програм решавања стамбених потреба радника и ако према висини издавања за стамбене потребе у претходној години, а имајући у виду просечну цену двособног стана у истој години, не могу да обезбеде куповину таквог стана за најмање 10 година, имају право на средства солидарности у износу једног двособног стана за период који чини основ за утврђивање овог права.

Учесници конкурса не могу кумулативно да користе право учешћа у расподели средстава солидарности по I и II основу.

Конкурс за расподелу средстава солидарности остаје отворен 30 (тридесет) дана од дана објављивања у Белоцрквaнским новинама.

Подносиоци захтева за добијање средстава солидарности обавезни су да уз захтев поднесу потребну веродостојну документацију на којој заснивају свој захтев.

Непотпуни и неблаговремени захтеви неће се узимати у разматрање.

Захтеви са документацијом предају се на деловодник СИЗ-а становања Бела Црква, Пролетерска бр. 2, лично или препоручено на исту адресу.

Докази које треба приложити уз захтев по I основу су:

1. **Средњорочни програм решавања стамбених потреба радника;**
2. **Одлука о усвајању Средњорочног програма решавања стамбених потреба радника.**
3. **Извод из завршног рачуна за 1982. годину са тачно исказаним подацима о висини просечног чистог дохотка по раднику.**

Докази које треба приложити уз захтев по II основу су:

1. **Средњорочни програм решавања стамбених потреба радника;**
2. **Одлука о усвајању Средњорочног програма решавања стамбених потреба раднина;**
3. **Извод из завршног рачуна за 1982. годину, са тачно исказаним подацима о висини просечног чистог дохотка по раднику;**
4. **Извод из завршног рачуна за 1982. годину са тачно исказаним подацима о висини средстава која се издвајају за задовољавање стамбених потреба из чистог дохотка.**

За сва обавештења као и пружање стручне помоћи подносиоци захтева могу се обратити стручној служби СИЗ-а становања општине Бела Црква, лично или телефоном на број 851-428 или 851-448.

КОМИСИЈА ЗА РАСПОДЕЛУ
СРЕДСТАВА СОЛИДАРНОСТИ

БЕЛОЦРКВАНСКИ ВРЕМЕПЛОВ

ТРГОВИНА

□ Дана 27. 11. 1921. године Општински суд, на основу Уредбе о сузбијању скупоће и несавесног шпекулисања у дућану, на пазару, пијаци или другом месту, преузео је одговарајуће мере. Казне по овој Уредби кретале су се од 10 дана до 3 месеца затвора и новчане казне од 1.000 до 10.000 динара.

□ У току 1924. године са жељезничне станице утоварено је за извоз разне робе, у килограмима извезено је: 6.000.000 вина, 3.600.000 песна, 1.360.000 пшенице, 1.120.000 кукуруза, 185.000 брашна, 260.000 ракије, 50.000 свилене чауре, 35.000 вуне, 3.000 разног цвећа. Набројан је само део. Укупно је извежено 12.771.000 килограма разне робе и 60 грла стоке.

□ Министарство трговине и индустрије тражило је исцрпан извештај за 1925. годину о трговини. Извештај садржи да се роба углавном набавља из наше земље а да се врло мала количина робе увози из Беча, Париза, Трста и Ријеке. Састав трговаца у граду је: Немци 50 одсто, Срби 40, Јевреји 9 и Румуни и 1 одсто. Промет робе је опао због лошег разграничења државне границе са Румунијом. Из града се извози роба вагонима и то: 482 вина, 268 песка, 96 пшенице, 78 кукуруза, по три вагона вуне, комине, масти, сирове кости и цвећа, 8 вагона свилених чаура, 5 живе стоке, 12 брашна, 19 ракије, 4 овса и 2 вагона јечма.

□ Јануара 1926. године цена живе мере говеда плаћала се 8,5—9,5 динара по килограму, а цена коња кретала се од 4.000—9.000 динара по грлу.

□ Године 1928. одређена је продајна цена соли. Млевена се продавала по 2,75 а немлевена по 2,50 динара по килограму.

□ У граду су 1933. године постојале трговачке радње: мануфактурне 4, шпецерајском (баканском) робом 15, мешовитом робом 49, брашнаре 2, пиљарнице са животним намирницама 35, агентурске радње за житарске производе 6, гвожђаре 2, конфенције 2, књижаре 2, јувелирске 4, галантерије 5, кожарске 3, обуће 4, дрварске 7. Укупно 143 трговачких радњи.

□ Према ценовнику од октобра 1938. године цена једног килограма робе била је: белог брашна 2,50—2,75 динара, хлебног брашна 2—2,50, кукурузног брашна 1—1,50, црног лука 2,50—3, шећера 15, говеђег меса 15, свињског меса 16, телеће месо од 14 до 18, свињска маст 16, путер 28—32, крављи сир 4, овчи сир 12, пшеница 1,45—1,50, кукуруз у зрну 1,18—1,25. Цена робе продаване на литре: млеко 1,51—2, ракија шљивка 8—20, комовица 8—12, коњак 30, вино 3, флаша пива 5—6 динара. Стан за самца плаћао се од 150—200, празна соба и кухиња од 200 до 250 динара . . .

КУЛТУРНО ПРОСВЕТНИ ЦЕНТАР „БЕЛА ЦРКВА“
БИОСКОП „ЗВЕЗДА“

Репертоар за март 1983. године

1— 3. ПОЗАЈМИ МИ ЖЕНУ — италијански — комедија
3— 6. ОСМИ ПУТНИК — амерички — научно-фантастични
3— 6. ПЕСНИЦА СРЏБЕ — хонгкошки — кунг-фу
7—10 ВЕЛИКИ РИЗИК — амерички — авантуристички
10—13. ГЛУВАРЕЊЕ — амерички — психолошка драма
10—13. ГРАНИЦА НА РИО ГРАНДЕ — амерички — вестерн
14—17. РАЈ ЗА КАМИОНЏИЈЕ — италијанско-француски — еротска ком.
17—20. ПЕТОРО МОЋНИХ — амерички — карате
17—20. БОГАЉИ МАЈСТОРИ — хонгкошки — кунг-фу
21—24. ЧЕТВОРИЦА У ИГРИ — италијански — вестерн
24—27. КРИСТИЈАНА Ф — западнонемачки — еротски
24—27. ПОРУКА ИЗ СВЕМИРА — амерички — научно-фантастични
28—30. ЖИВА ВАТРА — амерички — историјски

ИЗ УДРУЖЕЊА СПОРТСКИХ РИБОЛОВАЦА

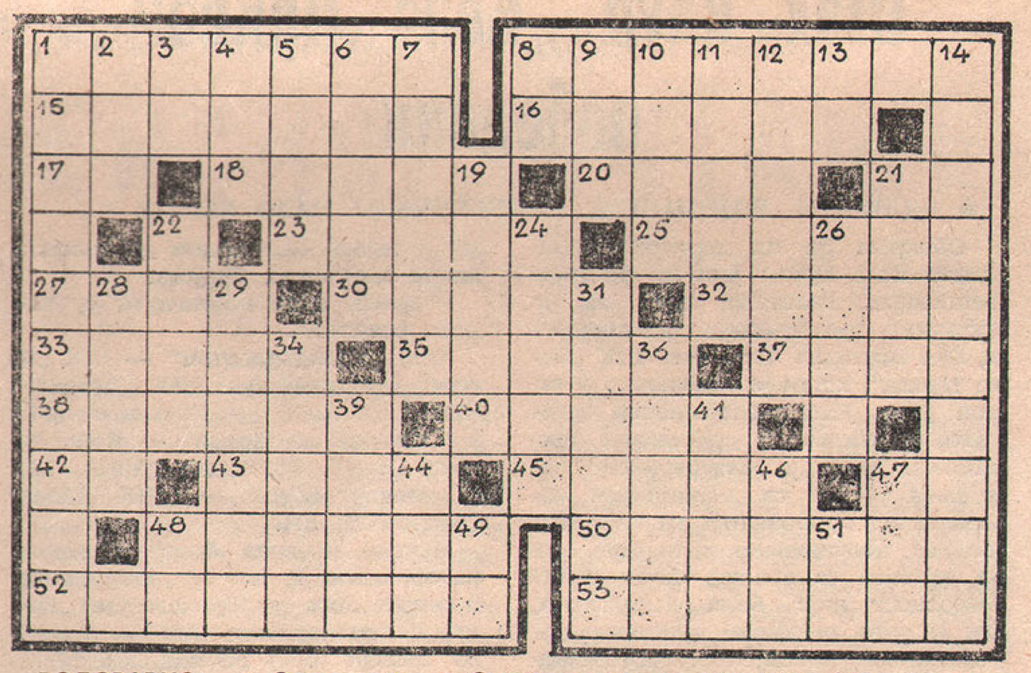
УЗ ДОЗВОЛУ И ЗНАЧКА

Удружење спортских риболоваца “Караш„ из Беле Цркве издаје дозволе за риболов за 1983. годину. Дозволе се могу набавити у просторији Удружења, у Карађорђевој број 62, сваког уторка, четвртка и суботе од 9-12 и од 16-18 часова.

Приликом издавања дозвола чланови добијају бесплатно јубиларну значку. За нове риболовце ова значка стаје 50 динара.

У удружењу смо сазнали да је 20. фебруара почела забрана лова штука, што риболовцима треба да послужи као обавештење, али и упозорење.

Укрштене речи бр. 61

ВОДОРАВНО: 1. Осми март; 8. Северноамерички хумориста (Доживљаји Тома Сојера); 15. Радан, вредан; 16. Приступ; 17. Иницијали писца романа „Рат и мир“; 18. Излагање опасности, смео подвиг; 20. Сеоско подручје; 21. Два сугласника; 23. Река у источној Србији; 25. Нежно површинско ткиво на слузокожи; 27. Течај; 30. Зависни кнез (владар), поданик; 32. Скраћени израз за Антифашистички фронт жена; 33. Рухо, ношња; 35. Посуда за умивање; 37. Град у Румунији; 38. Умало; 40. Патуљак; 42. Ознака за обавезни вид здравствене заштите; 43. Име Кусићанке Јанковић — палог борца; 45. Давање новца уз обавезу враћања; 47. Аутоознака Ријеке; 48. Уски зарези у стенама кречњака; 50. Најбоље мађарско вино из вароши Тонај; 52. Једва изнуђен измољен (обично новац); 53. Проклетство (гр.).

УСПРАВНО: Двогледи; 2. Дело, јавни спис; 3. Иницијали нашег чувеног научника, електротехничара и физичара; 4. Плод храста; 5. Врста уља; 6. Име; 7. Живо биће, животиња (лат.); 8. Место печата (скр.); 9. Врста папагаја; 10. Дрољци; 11. Група (дал.); 12. Утврђена цена; 13. Владимир Зечевић; 14. Лице на које прелази имовина умрлог лица (жен.); 19. Ратник у царистичкој Русији; 21. Привлачна сила Земље; 22. Област у јужном делу Панонске низије; 24. Затворени простор за птице; 26. Земља (лат.); 28. Змијски цар; 29. Стабљика жита; 31. Једна алатна; 34. Знак за опасност; 36. Подручје; 39. Обрађивач њиве; 41. Смицалица, намештаљка; 44. Воде (рум.); 46. Израз у шаху; 47. Оквир; 48. Шаховски клуб (скр.); 49. Један (франц.); 51. Скраћени облик од глагола јесам.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1. Сванако; 8. Понављач; 15. Комотан; 16. Порез; 17. ОЗ; 18. Долић; 20. Егал; 21. Рн; 23. Мазут; 25. Епилог; 27. Елин; 30. Јарак; 32. Икона; 33. Нарок; 35. Калуп; 37. Овал; 38. Олован; 40. Насер; 42. Вал; 43. Емил; 45. Стран; 47. Ав; 48. Клинер; 50. Отупити; 52. Цепаница; 53. Суботић.

Ј. Б. — Ж. Р.

Спорт ◆ Физичка култура ◆ Спорт

II ВЕЛИКИ ОТВОРЕНИ МЕЂУНАРОДНИ ШАХОВСКИ ТУРНИР БЕЛА ЦРКВА '83

Припреме у пуном јеку

Мада је остало још близу 4 месеца до почетка ове прандиозне шаховске приредбе, припреме су већ навелико почеле и сигурно је да ћемо сасвим спремни дочекати долазак плејаде иностраних и домаћих шахиста који ће у нашем граду боравити од 18. до 30. јуна ове године. Како се очекује знатно већи број учесника него лане, чак око 250, то морамо сви уложити огромне напоре да их достојно дочекамо и поново докажемо, већ одавно познато, наше гостопримство.

На I отвореном међународном шаховском турниру „Бела Црква '82" били су шахисти из Уједињених Арапских Емирата, Кине Америке, Исланда, Холандије, Аустрије, Мађарске, Румуније...
На слици је и најмлађи учесник турнира из Уједињених Арапских Емирата

Покровитељ овог традиционалног шаховског турнира, Извршно веће Скупштине општине Бела Црква, још 26. јануара донело је Решење о образовању Координационог одбора за организовање међународног шаховског турнира у Белој Цркви са задатком да изврши одговарајуће припреме до почетка турнира.

Матија Пагач

ОПШТИНСКИ КУП МАРШАЛА ТИТА 1983.

Шах клуб „Бела Црква" победник

★ ОДЛИЧНИ ВОЈНИЦИ ★ НЕОЧЕКИВАНО МАЛО ЕКИПА

Обзиром да на територији општине Бела Црква још не фунгира Општински шаховски савез, то је носилац организације такмичења за Куп маршала Тита био ШК „Бела Црква", којем је прискочио у помоћ Дом ЈНА, обезбедивши одговарајуће услове за одржавање такмичења. Мада је благовремено достављен распис са значајнијим изводима из пропозиција за ово такмичење, неочекивано мали број екипа одазвао се позиву, свега осам! Масовност није била заступљена, али је зато запажено присуство расположивог квалитетног потенцијала из разлога што су се сви регистровани клубови појавили на такмичењу. Значајан тон и драж овом надметању, дала је једна измена конвенцијалне шеме, која се састоји у укидању зона. Према томе, само победник општинског купа стиче право учешћа на покрајинском куп-такмичењу, тако да је и ШК „Бела Црква" морао наступити и дати могућност слабијим екипама да се с њим огледају. Да ће борбе бити занимљиве, а победник неизвестан, могло се наслутити по сазнању да је екипа Гарнизона ЈНА појачала своје редове једним ФИДЕ мајстором и мајсторским кандидатом, што значи велику погодност кад за екипу наступају само четири такмичара.

Шестог фебруара започело је такмичење по елиминаторном систему а шема дириговала до финала, након извучених бројева.

У првом колу постигнути су следећи резултати:

КГМ „Стандардбетон" — ШК „Караш" (Јасеново) 0:4; ШК „Дунав" I (Бан. Паланка) — Гарнизон ЈНА 2:2; ШК „Бела Црква" — ШК „Дунав" II (Б. Паланка 3,5:0,5; ШК „Граничар" (Кусић) — ШК „Нера" (Врачевгај) 0:4.

Мечеви II кола били су знатно интересантнији, јер су „зли језици" пронели вест да Врачевгајци „прете" Белоцркванима, што је привукло знатан број посматрача. Међутим, сва нађања амбициозних Врачевгајаца убрзо су покопана резултатом 3:1 за Белу Цркву. Скромни и тихи војници такође су постали финалисти, савладавши ШК „Караш" истим резултатом од 3:1.

Финални меч између ШК „Беле Цркве" и Гарнизона ЈНА заказан је за 15. фабруар и завршен победом Белоцрквана 3,5:0,5.

Али, и поред тако високог резултата, не може се рећи да је било све тако лако и једноставно. Напротив, борба је била тешка, пуна стрепње и неизвесности а узбуђења на претек. Ипак, испоставило се да и нијансе интергришу добру целину.

Дакле, у Покрајинском купу маршала Тита представљаће нас Шах клуб „Бела Црква" и, верујемо, успешно као до сада.

Матија Пагач

БУДИ СЕ КУГЛАШКИ СПОРТ

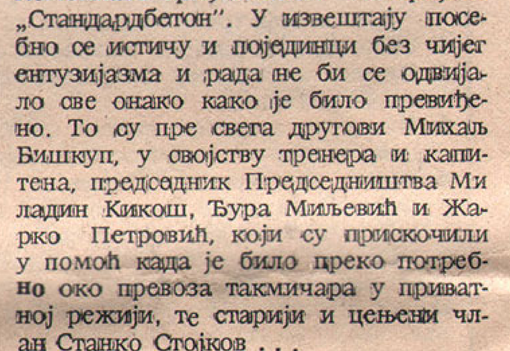
Ентузијазмом до успеха

За Куглашки клуб „Граничар", основан пре три године, већ сада може да се каже да је оправдао своје постојање. Окупио је стотину чланова из свих слојева наше средине. У њему се негују прави односи заједништва и разумевања. А тек на каквом је нивоу ентузијазам људи који колективно руководе Клубом. Баш захваљујући правним и истинским аматерским односима Клуб је у такмичарској сезони 1982/83., јесен, насупрот више но скромним условима и великој беспарици, освојио друго место у Јужнобанатској лиги. На томе им свакако треба искрено честитати. Овакав успех за њих представља и велику залогу да истрају у даљем раду.

До сада су подоста учинили да се куглашки спорт омасови и пусти корене у овој средини. Сарађују са радним организацијама, ЈНА и свим заинтересованим у циљу пружања могућности млађем нараштају да се бави овим лепим спортом. Веома успело такмичење које је било организовано поводом Дана ЈНА треба поздравити, јер је окупило велики број такмичара и било је најбоља пропаганда развоју овог спорта.

Све ове чињенице присутне су у извештају о раду Председништва Клуба у 1982. години, који је Скупштина 23. јануара ове године усвојила. Скупштина је поред извештаја о раду усвојила и извештај о финансијском пословању, предрачун прихода и расхода и план за 1983. годину и изабрала новог председника Председништва Страхињу Николића. Пред ново Председништво стављени су озбиљни задаци. То су, пре свега, јуриш на прво место у другом делу такмичарске сезоне, и одржи повољан тренд омасовљења куглашког спорта. Присутни ће бити и задаци у раду са младима у циљу формирања овестраних личности, што је и основно опредељење нашег самоуправног друштва.

Када се ради о успешном раду у прошлој години не може а да се не истакне колективни рад Председништва и свих чланова који су дисциплиновано извршавали своје задатке. Посебно се истиче свеордна помоћ ФК „БАК"-а, Дома ЈНА, Графичке радне организације „Сава Мунћан", Комбината грађевинског материјала „Стандардбетон". У извештају посебно се истичу и појединци без чијег ентузијазма и рада не би се одвијало све онако како је било превиђено. То су пре свега другови Михаљ Бишкуп, у својству тренера и капитена, председник Председништва Миладин Кикош, Бура Миљевић и Жарко Петровић, који су прискочили у помоћ када је било преко потребно око превоза такмичара у приватној режији, те старији и цењени члан Станко Стојков . . .

За релативно кратко време Клуб је окупио преко стотину чланова

Један од програмских задатака у будућем раду је и тешња сарадња, а која до сада није постојала, са Савезом општине за физичку културу и Самоуправном интересном заједницом за физичку културу.

Звездаши из Крушчице

Секција навијача „Црвене звезде" ученика основних школа из разних места придружили су се и млади навијачи-љубитељи овог тима ОШ „Сава Мунћан" из Крушчице. Иначе Секција је, не само најбројнија у земљи, него и најатрактивнија од свих навијача било ког клуба.

Навијачи из Крушчице организовали су већ неколико турнира, учествовали на сеоској олимпијади, неколико пута посетили граничаре на Караули, а по броју организованих чланова стекли су недавно статус одељења. У њиховом плану рада зацртана је и прослава рођендана „Црвене звезде" 4. марта ове године у Крушчици. Гости ће им бити личности из музичког центра новокомпоноване музике Радио Пожаревца и неко од „Звездиних" представника, на њихову велику радост и задовољство.

М. Јовановић

Годишња скупштина голубара

Удружење одгајивача голубова „Караш" у Јасенову одржало је прошлог месеца своју годишњу скупштину. Када је пре три године основано бројило је 36 чланова. Сада, када су на Скупштини сумирани резултати и успеси протеклог рада, чула се и констатација да „Караш" већ има око 60 чланова, љубитеља пернатих лепотана.

Удружење живи од чланарине и организовања изложби. До сада су организовали две изложбе а трећу планирају за јесен. Међу десетак раса голубова најбројнији су писмоноше и превртачи без капе. Претпоставља се да чланови имају преко 3.000 голубова.

Има одгајивача који још нису постали чланови удружења „Караш". Сви чланови примају лист „Одгајивач", орган Савеза одгајивача ситних животиња Југославије. Немају своје просторије. У каси сада имају око 20.000 динара и намеравају да купе кавезе и други прибор који су до сада морали да позајмљују за организовање изложби. Учествују и на изложбама у другим местима у околини, где су за успешан одгој својих љубимаца добијали дипломе пехаре и медаље.

Своје љубимце веома воле и ако сте слободни могу вам сатима и сатима причати о њима.

Ђ. П.

БЕЛОЦРКВАНСКЕ НОВИНЕ

Главни и одговорни уредник: Озрен Ђурђев. **Издавачки савет:** Божидар Шијачки (председник), Душан Станковић, Сашко Јовановић, Раде Бабић, Јасмина Станојев, Зоран Павлов, Алојз Хлавачек, Антон Шованец, Јасмина Добрић, Владимир Кастељанов, Миодраг Војновић, Озрен Ђурђев, Госпава Мокрачек, Ксенија Бранковић. **Редакцијски колегијум:** Стојче Соколовић, Владимир Бранков, Мирјана Пешић и Радмила Гава. **Редакција за румунски језик:** Николае Вакариу, Еленуца Коркан, Бужор Туртуреа, Сорин Лападат, Дојна Бајаш. **Стални сарадници:** Светолик Суботић, Татијана Тимотијевић, Антон Шованец, Ђорђе Перчинов, Тодор Момчилов и секција за информисање ОКССОВ. **Коректор:** Здравковић Станимир. **Уредник фотографије:** Стеван Палинкаш. **Технички сарадник:** Бура Мирољуб. **Штампа:** Графичка радна организација „Сава Мунћан". Рукописи и фотографије се не враћају. Адреса листа: Бела Црква, Трг Маршала Тита 2. Тел.: 851-065. Жиро рачун: 66810-678-2190. Претплата полугодишња: за нашу земљу: 40 динара, за иностранство 80 динара, годишње: за нашу земљу 80 динара, за иностранство 160 динара.